

Balassagyarmati Törvényszék

1.M.70.069/2024/28. szám

A Balassagyarmati Törvényszék a Bódis Ügyvédi Iroda (Cím1 eljáró ügyvéd: dr. Bódis Pál) által képviselt Felperes1 I. rendű (Felperes1 cím) és Felperes2 II. rendű (Felperes2 cím) felpereseknek – a Dr. Bálint Boglárka kamarai jogtanácsos által képviselt Alperes1 (Alperesi cím) alperes ellen, elmaradt pihenőnapai bérpótlék és késedelmi kamata megfizetése iránt indított perében meghozta a következő:

í t é l e t e t:

A bíróság kötelezi az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg az I. rendű felperesnek 2018. április 06. napjától 2021. március 26. napjáig terjedő időre rendkívüli munkavégzés ellenértékeként bérpótlék címén bruttó 2.268.279.- (kettőmillió-kettőszázhatvannyolcezer-kettőszázhetvenkilenc) forintot, és ezen összegből bruttó 105.183.-Ft (egyszázöttezer-egyszáznyolcvanhárom) összeg után 2018.05.10. napjától, bruttó 53.879.-Ft (ötvenháromezer-nyolcszázhetvenkilenc) összeg után 2018.06.10. napjától, bruttó 74.749.-Ft (hetvennégyezer-hétszáznegyvenkilenc) összeg után 2018.07.10. napjától, bruttó 61.102.-Ft (hatvanegyezer-egyszázkettő) összeg után 2018.08.10. napjától, bruttó 38.658.-Ft (harmincnyolcezer-hatszázötvennyolc) összeg után 2018.09.10. napjától, bruttó 63.702.-Ft (hatvanháromezer-hétszázkettő) összeg után 2018.10.10. napjától, bruttó 39.003.-Ft (harminckilencezer-három) összeg után 2018.11.10. napjától, bruttó 35.137.-Ft (harmincötezer-egyszázharminché) összeg után 2018.12.10. napjától, bruttó 25.835.-Ft (huszonötezer-nyolcszázharmincöt) összeg után 2019.03.10. napjától, bruttó 76.635.-Ft (hetvenhatezer-hatszázharmincöt) összeg után 2019.04.10. napjától, bruttó 81.412.-Ft (nyolcvanegyezer-négyszáztizenkettő) összeg után 2019.05.10. napjától, bruttó 103.677.-Ft (egyszázháromezer-hatszázhetvenhét) összeg után 2019.06.10. napjától, bruttó 121.843.-Ft (egyszázhuszonegyezer-nyolcszáznegyvenhárom) összeg után 2019.07.10. napjától, bruttó 131.747.-Ft (egyszázharmincegyezer-hétszáznegyvenhét) összeg után 2019.08.10. napjától, bruttó 10.933.-Ft (tízezer-kilencszázharminchárom) összeg után 2019.09.10. napjától, bruttó 117.541.-Ft (egyszáztizenhétezer-ötszáznegyvenegy) összeg után 2019.10.10. napjától, bruttó 35.931.-Ft (harmincötezer-kilencszázharmincegy) összeg után 2019.11.10. napjától, bruttó 103.355.-Ft (egyszázháromezer-háromszázötvenöt) összeg után 2019.12.10. napjától, bruttó 54.921.-Ft (ötvennégyezer-kilencszázhuszonegy) összeg után 2020.01.10. napjától, bruttó 61.987.-Ft (hatvanegyezer-kilencszáznyolcvanhét) összeg után 2020.02.10. napjától, bruttó 93.250.-Ft (kilencvenháromezer-kettőszázötven) összeg után 2020.03.10. napjától, bruttó 119.339.-Ft (egyszáztizenkilencezer-háromszázharminckilenc) összeg után 2020.04.10. napjától, bruttó 71.699.-Ft (hetvenegyezer-hatszázkilencvenkilenc) összeg után 2020.05.10. napjától, bruttó 114.687.-Ft (egyszáztizennégyezer-hatszáznyolcvanhét) összeg után 2020.06.10. napjától, bruttó 115.605.-Ft (egyszáztizennötezer-hatszázöt) összeg után 2020.07.10. napjától, bruttó 33.651.-Ft (harmincháromezer-hatszázötvenegy) összeg után 2020.08.10. napjától, bruttó 79.286.-Ft (hetvenkilencezer-kettőszáznyolcanhat) összeg után 2020.09.10. napjától, bruttó 92.043.-Ft (kilencvenkettőezer-negyvenhárom) összeg után 2020.10.10. napjától, bruttó 102.319.-Ft (egyszázkettőezer-háromszáztizenkilenc) összeg után

2020.11.10. napjától, bruttó 40.226.-Ft (negyvenezer-kettőszázhuszonhat) összeg után
2021.01.10. napjától, bruttó 4.798.-Ft (négyezer-hétszázkilencvennyolc) összeg után
2021.02.10. napjától, bruttó 4.146.-Ft (négyezer-egyszáznegyvenhat) összeg után
2021.04.10. napjától a kifizetés napjáig számított, a késedelemmel érintett naptári félév első napján
irányadó jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatot, továbbá 170.121.-
(egyszázhetvenezer-egyszázhuszonegy) forint + ÁFA ügyvédi munkadíj perköltséget.

A bíróság a fentieket meghaladóan az I. rendű felperes keresetét elutasítja.

A bíróság kötelezi az I. rendű felperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg az alperesnek
62.322.- (hatvankettőezer-háromszázhuszonkettő) forint ügyvédi munkadíj perköltséget.

A bíróság kötelezi az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a II. rendű felperesnek
2018. április 03. napjától 2021. március 29. napjáig terjedő időre rendkívüli munkavégzés
ellenértékeként bérpótlék címén bruttó 2.586.936.- (kettőmillió-ötszáznyolcvanhatezer-
kilencszázharminchat) forintot, és ezen összegből bruttó 43.130.-Ft (negyvenháromezer-
egyszázharminc) összeg után 2018.05.10. napjától, bruttó 105.913.-Ft (egyszázöttezer-
kilencszáztizenhárom) összeg után 2018.06.10. napjától, bruttó 61.595.-Ft (hatvanegyezer-
ötszázkilencvenöt) összeg után 2018.07.10. napjától, bruttó 59.724.-Ft (ötvenkilencezer-
hétszázhuszonnégy) összeg után 2018.08.10. napjától, bruttó 34.056.-Ft (harmincnégyezer-
ötvenhat) összeg után 2018.09.10. napjától, bruttó 60.004.-Ft (hatvanezer-négy) összeg után
2018.10.10. napjától, bruttó 54.041.-Ft (ötvennégyezer-negyvenegy) összeg után 2019.01.10.
napjától, bruttó 109.396.-Ft (egyszázkilencezer-háromszázkilencvenhat) összeg után
2019.02.10. napjától, bruttó 119.529.-Ft (egyszáztizenkilencezer-ötszázhuszonkilenc) összeg
után 2019.03.10. napjától, bruttó 81.285.-Ft (nyolcvanegyezer-kettőszáznyolcvanöt) összeg
után 2019.04.10. napjától, bruttó 160.595.-Ft (egyszázhatvanezer-ötszázkilencvenöt) összeg
után 2019.05.10. napjától, bruttó 53.700.-Ft (ötvenháromezer-hétszáz) összeg után
2019.06.10. napjától, bruttó 73.060.-Ft (hetvenháromezer-hatvan) összeg után 2019.07.10.
napjától, bruttó 101.353.-Ft (egyszázegyezer-háromszázötvenhárom) összeg után 2019.08.10.
napjától, bruttó 53.474.-Ft (ötvenháromezer-négyszázhetvennégy) összeg után 2019.09.10.
napjától, bruttó 16.813.-Ft (tizenhatezer-nyolcszázötvenhárom) összeg után 2019.10.10.
napjától, bruttó 67.209.-Ft (hatvanhétezer-kettőszázkilenc) összeg után 2019.11.10. napjától,
bruttó 112.115.-Ft (egyszáztizenkettőezer-egyszáztizenöt) összeg után 2019.12.10. napjától,
bruttó 47.207.-Ft (negyvenhétezer-kettőszázhat) összeg után 2020.01.10. napjától, bruttó
139.260.-Ft (egyszázharminckilencezer-kettőszázhatvan) összeg után 2020.02.10. napjától,
bruttó 99.948.-Ft (kilencvenkilencezer-kilencszáznegyvennyolc) összeg után 2020.03.10.
napjától, bruttó 53.690.-Ft (ötvenháromezer-hatszázkilencven) összeg után 2020.04.10.
napjától, bruttó 120.236.-Ft (egyszázhuszezer-kettőszázharminchat) összeg után 2020.05.10.
napjától, bruttó 127.067.-Ft (egyszázhuszonhétezer-hatvanhét) összeg után 2020.06.10.
napjától, bruttó 59.419.-Ft (ötvenkilencezer-négyszáztizenkilenc) összeg után 2020.07.10.
napjától, bruttó 110.505.-Ft (egyszáztízezer-ötszázöt) összeg után 2020.08.10. napjától, bruttó
84.734.-Ft (nyolcvannégyezer-hétszázharmincnégy) összeg után 2020.09.10. napjától, bruttó
140.858.-Ft (egyszáznegyvenezer-nyolcszázötvennyolc) összeg után 2020.10.10. napjától,
bruttó 111.023.-Ft (egyszáztizenegyezer-huszonhárom) összeg után 2020.11.10. napjától,
bruttó 4.395.-Ft (négyezer-háromszázkilencvenöt) összeg után 2020.12.10. napjától, bruttó
29.385.-Ft (huszonkilencezer-háromszáznyolcvanöt) összeg után 2021.01.10. napjától, bruttó
26.879.-Ft (huszonhatezer-nyolcszázhetvenkilenc) összeg után 2021.02.10. napjától, bruttó
47.101.-Ft (negyvenhétezer-egyszázegy) összeg után 2021.03.10. napjától, bruttó 11.702.-Ft
(tizenegyezer-hétszázkettő) összeg után 2021.04.10. napjától a kifizetés napjáig számított, a

késedelemmel érintett naptári félév első napján irányadó jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatot, továbbá 194.020.- (egyszázkilencvennégyezer-húsz) forint + ÁFA ügyvédi munkadíj perköltséget.

A bíróság a fentieket meghaladóan a II. rendű felperes keresetét elutasítja

A bíróság kötelezi a II. rendű felperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg az alperesnek 96.110- (kilencvenhatezer-egyszáztíz) forint ügyvédi munkadíj perköltséget.

A bíróság kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak e határozat jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül 291.313.- (kettőszázkilencvenegyezer-háromszáztizenhárom) forint feljegyzett kereseti illetéket az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlája javára.

A fennmaradó 126.746.- (egyszázhuszonhatezer-hétszáznegyvenhat) forint feljegyzett kereseti illeték az I. és II. rendű felperesek munkavállalói költségmentességére tekintettel az állam terhén marad.

Az ítélettel szemben az elektronikus kézbesítéstől számított 15 napon belül az elektronikus kapcsolattartás szabályai szerint a felek fellebbezéssel élhetnek, melyet a Balassagyarmati Törvényszéken kell előterjeszteni a Fővárosi Ítéltáblához címzetten. Amennyiben a felek a fellebbezést nem elektronikus úton vagy elektronikus úton, de nem az Dáp törvényben és végrehajtási rendeleteiben meghatározott módon terjesztik elő, azt a törvényszék visszautasítja. A másodfokú bíróság az ítélet ellen irányuló fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, kivéve, ha a felek bármelyike tárgyalás tartását kéri. A fellebbező félnek a tárgyalás tartására irányuló kérelmét a fellebbezésében kell előterjesztenie. A felek kérelme alapján sem kell tárgyalást tartani, ha az elsőfokú bíróság ítéletét az eljárás megszüntetése miatt vagy eljárási szabálysértés miatt kell hatályon kívül helyezni; a fellebbezés csak a perköltség viselésére vagy összegére, illetve a meg nem fizetett illeték vagy az állam által előlegezett költség megfizetésére vonatkozik; a fellebbezés csak a teljesítési határidővel vagy a részletfizetés engedélyezésével, illetve az előzetes végrehajthatósággal kapcsolatos; vagy a fellebbezés csak az ítélet indokolása ellen irányul.

Indokolás

Tényállás

[1] A bíróság a 2.M.70.027/2021.sz., a 2.M.70.033/2021.sz., az 1.M.70.030/2023.sz., az 1.M.70.027/2023.sz., az 1.M.70.033/2024.sz., az 1.M.70.032/2024.sz., az 1.M.70.069/2024.sz., valamint az 1.M.70.070/2024.sz. peres eljárások iratai, különösen az I. és II. rendű felperesek keresetlevelei, az ahhoz csatolt - naptári napokra kimutatott számításokat tartalmazó - táblázatok, az alperes által készített Havi munkaidő beosztás megnevezésű, tényvezényléseket tartalmazó ténytáblák (a továbbiakban: ténytáblák), a tervezett vezényléseket tartalmazó tervtáblák, bérfizetési jegyzékek, időkimutatási listák, az alperesre irányadó Kollektív Szerződés (a továbbiakban: KSZ), annak mellékletei, az ahhoz tartozó helyi függelékek; az I. és II. rendű felperesek perbeli nyilatkozatai; az alperes

ellenkérelme és perbeli nyilatkozatai, valamint a felek által csatolt iratok alapján az alábbi tényállást állapította meg.

[2] Az I. és II. rendű felpereseket a perbeli időszakban (I-II. rendű felperesek esetében a 2018. április 01. napjától 2021. március 31. napjáig terjedő időszak) az alperes határozatlan idejű munkaviszonyban foglalkoztatta a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 90.§-a szerinti megszakítás nélküli tevékenység keretén belül, munkakör munkakörben, a KSZ 26.§ j) pont a) alpontja és a KSZ 10. melléklet 2.§ alapján vezényelt V.-i utazói munkarendben. I. és II. rendű felperesek határon átnyúló szolgálatot nem láttak el.

[3] Az I-II. rendű felperesek a munkájukat folyamatos munkarendben, az Mt. 93.§ alapján egy havi munkaidőkeretben végezték, a munkaidő az Mt. 97.§ (3) bekezdése alapján egyenlőtlenül került beosztásra. A bérjegyzékek és az időkimutatási listák tartalmazzák az adott havi munkaidőkeret óraszámát, mely a KSZ 28.§ 2. pontja alapján a napi teljes munkaidők és az irányadó időszak munkanapjainak a szorzata. A munkaidő beosztását az alperes a KSZ 30.§ 1. pontja szerint egy havi időtartamra, a munkaidőkeret életbe lépését megelőző hónap 23. napjáig (februárban a 21. napig) írásban közölte I-II. rendű felperesekkel a tervvezényléseket tartalmazó tervtáblákkal. A ténylegesen megvalósult szolgálatok adatait a ténytáblák tartalmazták, melyek alapján megállapítható a beosztott rendes munkaidő kezdő és befejező időpontja óra, perc pontossággal, a fizetett szabadság időtartama („SZ” betűvel jelölve), a munkaidőkedvezményrel érintett napok, valamint a heti pihenőidő („P” betűvel jelölve) a KSZ 47.§ 2. pontja alapján a kezdő és befejező időpontok feltüntetésével óra, perc pontossággal. Alperes a munkaköröknek heti pihenőidőt rendszeresített azzal, hogy a KSZ. 47.§ 6.) pont a.) alpont szerinti, szombat 0 órától, hétfő reggel 6 óráig terjedő, ún. hétvégi pihenőidőt is biztosított („HP” betűkkel jelölve). A vezényelt utazói munkarendben foglalkoztatott munkavállalókra vonatkozó külön rendelkezéseket tartalmazó KSZ 10. számú melléklet 10.§ értelmében a munkaidőkereten felül végzett munka, mint rendkívüli munkavégzés elrendelése esetén a munkaidő-beosztás közlésekor meg kell konkrétan határozni annak kezdő és befejező időpontját.

[4] A fentiek szerinti tervvezénylés a teljesített havi szolgálat során módosulhatott [szabadság, betegszabadság, érdekképviselési kikérő, beosztás szerinti napi munkaidőt meghaladó rendkívüli munkavégzés (túlszolgálat) stb.], a tényleges teljesítés (tényvezénylés – perbeli hivatkozás: ténytáblák) alapján történt az I-II. rendű felperesek részére a munkabér megfizetése. A végleges munkaidő-beosztást mindig a tényvezénylés tartalmazta azzal, hogy esetenként még ehhez képest is történtek eltérések a munkavégzésben, melyet az alperes rendkívüli munkavégzésként (túlszolgálat) számolt el az időkimutatási listákon, majd azt a bérfizetési jegyzékeken külön is feltüntette, és megfizette. Az alperes azonos módon járt el, amennyiben a kijelölt heti pihenőidőben rendelt el munkavégzést. A munkaidőkereten felül teljesített munkaórákat az alperes szintén rendkívüli munkavégzésért járó bérpótlékkal díjazta, figyelemmel a KSZ. 41.§ 4. pontjára is. A rendkívüli munkavégzésként felmerült időket az elszámolás szempontjából külön kellett nyilvántartani és felmerülésük jogcímén csak egyszeresen kellett díjazni.

[5] Az alperesnél az egyes telephelyekre vonatkozóan a KSZ eltérő szabályokat állapított meg. A helységnévi lakóhellyel, munkavégzési és feljelentkezési hellyel rendelkező I-II. rendű felperesekre, Helységnévi Területi Személyszállítási és V.-i

Igazgatóság Kollektív Szerződés Helyi Függeléke (a továbbiakban: helyi függelék) volt irányadó perbeli időszakban.

[6] Az I-II. rendű felperesek részére az alperes a KSZ 47.§ 4. pontja alapján minden héten legalább 42 órát kitevő megszakítás nélküli heti pihenőidőt biztosított, a munkaidőkeret átlagában legalább 48 óra időtartamban. A KSZ 47. § 6. a) pontja szerint a pihenőidő havonta legalább egy alkalommal szombat 0 órától hétfő reggel 6 óráig terjedt 54 óra időtartamban, ún. hétvégi pihenő idő formájában került kiadásra (ténytablákon „HP” betűkkel jelezve).

[7] A Közlekedési eszköz közlekedésről szóló 2005. évi CLXXXIII. törvény (a továbbiakban: Közlekedési eszköz tv.) perbeli időszakban hatályos 68/B.§ (1) bekezdése alapján, az Mt-hez képest kedvezőbb eltéréssel, az I-II. rendű felpereseket 24 órás időszakonként, minden beosztott munkavégzést követően, megszakítás nélkül legalább 12 óra lakóhelyi pihenőidő illette meg. A lakóhelyi pihenőidő a lakóhelyre való érkezést követően kezdődhetett meg, ezért az alperes a hazautazáshoz utazási normaidőt is biztosított a helyi függelék 6. melléklet II. A) pontjában meghatározottak szerint, mely a lakóhely és a tényleges munkavégzési - feljelentkezési - hely közötti távolság alapján 1,5 perc/1 km (átalányidő) szerinti időtartamú volt. I-II. rendű felperesek esetében az utazási időre, tekintve, hogy a szolgálati helyük Helységnév1 közigazgatási határán belül volt, a 30 perc volt irányadó.

[8] Az alperes a peresített időszakban azokban az esetekben, amikor a tényvezénylés szerinti utolsó munkavégzést évi rendes fizetett szabadság (a továbbiakban: szabadság), érdekképviseleti távollét, heti pihenőidő követte sem a 12 órát kitevő lakóhelyi pihenőidőt, sem a 30 perc utazási normaidőt nem biztosította az I-II. rendű felperesek részére. Az ezen időszakokban teljesített munkavégzéseket rendkívüli munkavégzéseként nem tartotta nyilván, nem számolta el és nem fizette meg.

[9] Az alperes a szabadságot - az időkimutatási listák és a ténytablák adatai szerint - órában tartotta nyilván, 7:00 órától 15:00 óráig. A napi munka befejezése és a következő napi szabadság között a felperesek tényszerűen pihentek. Amennyiben a szabadság kiadására a munkaidő-beosztás elkészültét követően került sor, úgy a szabadság időtartama a ténylegesen beosztott munkaidővel egyezett meg.

[10] Túlszolgálatot az I. rendű felperes a peresített időszakban 2018. október 21. napján 1,60 órában, 2020. január 29. napján 9,76 órában, 2021. február 25. napján 8,78 órában, 2021. március 05. napján 2,15 órában, a II. rendű felperes 2018. április 03. napján 4,57 órában, 2020. szeptember 21. napján 0,13 órában, 2021. január 08. napján 0,17 órában, 2021. február 11. napján 1,43 órában látott el.

Az I-II. rendű felperesek keresete, az alperes írásbeli ellenkérelme

[11] Az I. rendű felperes 2021. május 05. napján, a II. rendű felperes 2021. május 10. napján keresetlevelet terjesztett elő a Balassagyarmati Törvényszéken, melyek 2.M.70.027/2021. szám, illetve 2.M.70.033/2021. szám alatt kerültek iktatásra. A bíróság a Miskolci Törvényszék hasonló ténybeli és a kereset fő tárgyát tekintve azonos jogkérdést érintő munkaügyi perében kezdeményezett, és az Európai Unió Bíróságán (a továbbiakban:

EUB) C-477/21. szám alatt indult előzetes döntéshozatali eljárására tekintettel mindkét eljárást felfüggesztette a 2021. szeptember 08. napján kelt és szeptember 28. napján jogerőre emelkedett végzésekkel. A felfüggesztett eljárások 1.M.70.030/2023., illetve 1.M.70.027/2023. szám alatt folytatódtak. Ezt követően mindkét eljárás a felek közös kérelmére 2023. november 08. napjától 2024. március 04. napjáig szünetelt, majd 1.M.70.033/2024, illetve 1.M.70.032/2024. szám alatt folytatódott. A felek közösen előterjesztett kérelmére 2024. szeptember 12. napjától 2024. december 10. napjáig mindkét eljárás ismételen szünetelt, majd azt követően 1.M.70.069/2024., illetve 1.M.70.070/2024. szám alatt folytatódtak. A bíróság 2025. szeptember 15. napján a két peres eljárást egyesítette, az eljárás 1.M.70.069/2024. számon folytatódott.

[12] A többszöri kereset-változtatásokra tekintettel a bíróság megismételt és pontosított anyagi pervezetéseit követően a jogi képviselővel eljáró I-II. rendű felperesek a végleges keresetet a 2025. október 07. napján kelt 1.M.70.069/2024/22.sz. alatt iktatott, egységes szerkezetű végleges kereset-változtatás (a továbbiakban: végleges kereset-változtatás) és az ahhoz csatolt, számításokat tartalmazó, táblázatok szerint tartották fenn. Rendkívüli munkaidőben végzett munkának minősülő napi pihenőidőben végzett munka után járó bérpótlék jogcímén, bruttó összegekben számolva, az I. rendű felperes vonatkozásában 3.099.239.- Ft tőke, valamint ezen összegből 119.706.-Ft összeg után 2018.05.10. napjától, 66.512.-Ft összeg után 2018.06.10. napjától, 92.495.-Ft összeg után 2018.07.10. napjától, 79.564.-Ft összeg után 2018.08.10. napjától, 42.833.-Ft összeg után 2018.09.10. napjától, 106.908.-Ft összeg után 2018.10.10. napjától, 74.028.-Ft összeg után 2018.11.10. napjától, 53.320.-Ft összeg után 2018.12.10. napjától, 118.692.-Ft összeg után 2019.01.10. napjától, 5.671.-Ft összeg után 2019.02.10. napjától, 32.364.-Ft összeg után 2019.03.10. napjától, 97.333.-Ft összeg után 2019.04.10. napjától, 102.418.-Ft összeg után 2019.05.10. napjától, 103.677.-Ft összeg után 2019.06.10. napjától, 134.544.-Ft összeg után 2019.07.10. napjától, 133.690.-Ft összeg után 2019.08.10. napjától, 22.901.-Ft összeg után 2019.09.10. napjától, 142.201.-Ft összeg után 2019.10.10. napjától, 46.316.-Ft összeg után 2019.11.10. napjától, 103.355.-Ft összeg után 2019.12.10. napjától, 70.817.-Ft összeg után 2020.01.10. napjától, 81.794.-Ft összeg után 2020.02.10. napjától, 111.950.-Ft összeg után 2020.03.10. napjától, 137.520.-Ft összeg után 2020.04.10. napjától, 106.649.-Ft összeg után 2020.05.10. napjától, 202.574.-Ft összeg után 2020.06.10. napjától, 115.605.-Ft összeg után 2020.07.10. napjától, 51.650.-Ft összeg után 2020.08.10. napjától, 105.449.-Ft összeg után 2020.09.10. napjától, 125.384.-Ft összeg után 2020.10.10. napjától, 129.568.-Ft összeg után 2020.11.10. napjától, 71.180.-Ft összeg után 2021.01.10. napjától, 53.711.-Ft összeg után 2021.02.10. napjától, 26.749.-Ft összeg után 2021.03.10. napjától, 30.111.-Ft összeg után 2021.04.10. napjától a kifizetés napjáig terjedő időszakra számított, a késedelemmel érintett naptári félév első napján irányadó jegybanki alapkamattal megegyező késedelmi kamatok,

a II. rendű felperes vonatkozásában 3.868.404.- Ft tőke, valamint ezen összegből 112.393.-Ft összeg után 2018.05.10. napjától, 111.929.-Ft összeg után 2018.06.10. napjától, 73.760.-Ft összeg után 2018.07.10. napjától, 86.866.-Ft összeg után 2018.08.10. napjától, 102.431.-Ft összeg után 2018.09.10. napjától, 97.647.-Ft összeg után 2018.10.10. napjától, 40.559.-Ft összeg után 2018.11.10. napjától, 19.757.-Ft összeg után 2018.12.10. napjától, 117.054.-Ft összeg után 2019.01.10. napjától, 127.426.-Ft összeg után 2019.02.10. napjától, 136.757.-Ft összeg után 2019.03.10. napjától, 118.377.-Ft összeg után 2019.04.10. napjától, 186.204.-Ft összeg után 2019.05.10. napjától, 91.686.-Ft összeg után 2019.06.10. napjától, 97.434.-Ft összeg után 2019.07.10. napjától, 111.344.-Ft összeg után 2019.08.10. napjától, 78.704.-Ft összeg után 2019.09.10. napjától, 72.859.-Ft összeg után 2019.10.10. napjától, 118.070.-Ft

összeg után 2019.11.10. napjától, 197.969.-Ft összeg után 2019.12.10. napjától, 204.510.-Ft összeg után 2020.01.10. napjától, 141.044.-Ft összeg után 2020.02.10. napjától, 111.466.-Ft összeg után 2020.03.10. napjától, 64.598.-Ft összeg után 2020.04.10. napjától, 138.811.-Ft összeg után 2020.05.10. napjától, 150.668.-Ft összeg után 2020.06.10. napjától, 89.129.-Ft összeg után 2020.07.10. napjától, 141.768.-Ft összeg után 2020.08.10. napjától, 119.924.-Ft összeg után 2020.09.10. napjától, 167.229.-Ft összeg után 2020.10.10. napjától, 177.170.-Ft összeg után 2020.11.10. napjától, 62.592.-Ft összeg után 2020.12.10. napjától, 85.000.-Ft összeg után 2021.01.10. napjától, 45.069.-Ft összeg után 2021.02.10. napjától, 51.915.-Ft összeg után 2021.03.10. napjától, 18.285.-Ft összeg után 2021.04.10. napjától a kifizetés napjáig terjedő időszakra számított, a késedelemmel érintett naptári félév első napján irányadó jegybanki alapkamattal megegyező késedelmi kamatok, valamint a jogi képvisellel felmerült perköltség 15 napon belüli megfizetésére kérték alperest kötelezni.

[13] A perköltséget a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 3.§ (2) és (6) bekezdései alapján a követelés tőkeösszegének 5%-a + ÁFA összeg másfélszeresében kérték megállapítani azzal, hogy a felperesi jogi képviselő ÁFA körbe tartozik.

[14] Az I-II. rendű felperesek (a továbbiakban: felperesek) az érvényesíteni kívánt jog alapjául az alábbi munkaviszonyra vonatkozó szabályokat jelölték meg: Magyarország Alaptörvénye XVII. cikk, az Európai Parlament és a Tanács a munkaidő-szervezés egyes szempontjairól szóló 2003/88/EK irányelv (a továbbiakban: Irányelv) 3. és 5. cikkei, Mt. 96. § (1) bekezdése, Mt. 104.§, különösen az (1) bekezdés, Mt. 105-107.§-ok, Mt. 139.§, kifejezetten 139.§ (1) bekezdés, Mt. 143.§ (2) bekezdés a) pontja, az Európai Unió Bírósága C-477/21. számú ítélete (a továbbiakban: EUB ítélet), 12/2020. (VI. 22.) AB határozat (a továbbiakban: AB határozat), Közlekedési eszköz tv. 68/B.§ (1) bekezdés a/ pont, alperesre irányadó KSZ-nek a munkaidő beosztása, az utazási idő, a pihenőidők, a munka díjazása, a rendkívüli munkavégzés díjazása szabályai, a 10. számú melléklete 10-11. §-ai. Kiemelten hivatkozott továbbá a Kúria Mfv.II.10.025/2024/6. számú, az Mfv.II.10.055/2024/6. számú, valamint az Mfv.IV.10.044/2024/6. számú döntéseire.

[15] Felperesek az egész per folyamán, már a keresetlevelekben is rögzítetten, következetesen állították, hogy alperes a peresített időszakban jogellenes munkaidő-beosztási gyakorlatot folytatott azzal, hogy a tényvezénység szerint kiadott heti pihenőidőt megelőző szolgálatot követően, a heti pihenőidőt, a szabadságot megelőzően nem adta ki az utazási normaidőt és a napi pihenőidőt a végleges kereset-változtatáshoz csatolt táblázatokban kimutatott időtartamokban. Állították továbbá, hogy a ki nem adott napi pihenőidőre eső tényleges munkavégzés időtartamára rendkívüli munkaidőben végzett munkáért járó bérpótlék illeti meg őket.

[16] A per fő tárgyát tekintve jogi érvelésük szerint a perben az az alapvető jogkérdés, hogy az Mt. 104.§ szerinti napi pihenőidő, az Mt. 106.§ szerinti heti pihenőidő, valamint a Közlekedési eszköz tv. 68/B.§ (1) bekezdése szerinti szabályozás alaptörvénykonform és az uniós joggal összhangban való értelmezéséből le lehet-e vonni olyan következtetést, amely alátámasztja azt a felperesi állítást, miszerint abban az esetben is ki kell-e adni a napi pihenőidőt, ha a munkanapra rendelt munkavégzést követően a következő napon a felperesek részére heti pihenőidőt, illetve szabadságot adott ki az alperes, vagy sem. Amennyiben igen, úgy a napi pihenőidőnek a heti pihenőidő, illetve a szabadság kiadása előtti beosztásának

elmaradása megalapoz-e pótlékra való jogosultságot az Mt. 143.§ (2) bekezdés a) pontja alapján, vagy sem. Az Mt. felhívott rendelkezéseinek nem megfelelő munkaidő-beosztás (és az azzal kapcsolatos jogsértő gyakorlat) esetén szükséges annak figyelembevétele, hogy a heti pihenőidő csak akkor kezdődhet el, amikor a munkavállaló már részesült napi pihenőidőben. Ez nem fiktív munkaidő-beosztás, arra a munkavállalókat megillető napi és heti pihenőidőhöz való jog hatékony érvényesülése érdekében van szükség (lásd ebben az értelemben például a Kúria Mfv.II.10.025/2024/6., Mfv.IV.10.044/2024/6. és Mfv.II.10.055/2024/6. számú végzései).

[17] A jogi érvelés körében előadták, hogy az Mt. 104.§ (1) bekezdése szerint a napi munka befejezése és a következő munkanapi munkakezdés között legalább 11 óra, felperesek esetében az Mt. biztosította KSZ szerinti eltéréssel, figyelemmel a Közlekedési eszköz tv. előírására is, 12 óra + 30 perc utazási idő egybefüggő lakóhelyi pihenőidőt kell biztosítani. Az EUB ítélete állást foglalt abban a kérdésben, hogy a napi pihenőidő nem képezi részét a heti pihenőidőnek, hanem ahhoz hozzáadódik. Amennyiben valamely nemzeti szabályozás 35 óra egybefüggő időtartamot meghaladó heti pihenőidőt ír elő, a munkavállaló számára ezen időtartamon felül az Irányelv 3. cikkében biztosított napi pihenőidőt is ki kell adni. Amikor a munkavállaló számára heti pihenőidőt adnak ki, a munkavállaló jogosult arra, hogy a heti pihenőidőt megelőzően napi pihenőidőben részesüljön. Az EUB döntése szerint közvetlenül a munkavégzést követően kell napi pihenőidőben részesülnie a munkavállalónak, függetlenül attól, hogy azt munkavégzés követi-e. A fentiek alapján nem biztosított napi pihenőidőben végzett munka rendkívüli munkavégzésnek minősül, melynek jogkövetkezményeként az alperes az Mt. 143.§ (2) bekezdés a) pontja alapján az (1) bekezdés szerinti bérpótlékot köteles megfizetni.

[18] Felperesek a végleges kereset-változtatáshoz csatolt táblázatokban (a továbbiakban: felperesi táblázatok) az alábbiak szerint vezették le éves bontásban a bruttó összegben számolt bérpótlékok összezszerúségét. A ténytáblák adatai alapján az adott naptári napon feltüntetésre került a heti pihenőidő („P”), vagy az ún. hétvégi pihenőidő („HP”), vagy a szabadság („SZ”) kezdő időpontja [3. oszlop] (pl. I.r. felperesnél 2018.04.07. 00:00 óra). Ezen időponttól az utolsó szolgálat (pl. 2018.04.06. 22:53 óra) irányába visszafelé számolva levonásra került a lakóhelyre történő egyirányú utazási idő (30 perc) [4. oszlop] és a lakóhelyi napi pihenőidő (12 óra) együttes, ténylegesen be nem osztott / ki nem adott 12,5 óra időtartama, kijelölve ezzel a szükséges napi pihenőidő kezdetét és végét [5. oszlop] (pl. 2018.04.06. 11:30 óra – 2018.04.07. 00:00 óra). A napi pihenőidőre eső tényleges munkavégzés időtartamából levonásra került a helyi függelék III. fejezet 18.§ 1. pont szerinti összes munkaközi szünet időtartama (20 perc, a második 25 perc) [7. oszlop], melynek ettől eltérő mértékét felperesek az időkimutatási listák adatai alapján határozták meg (pl. 30 perc). Az így kapott napi pihenőidőre eső tényleges munkavégzés órában számolt időtartama [8. oszlop], felszorzásra került a felperesek bérfizetési jegyzékeiben rögzített aktuális 1 órás pótlékalap órabérével [9. oszlop] és a KSZ 10. számú melléklet 11.§-a szerinti bérpótlék-mértékkel (éves szinten 200 óráig 50%, 201 órától 300 óráig 150%) [10. oszlop]. A fenti szorzat eredménye az adott napra vonatkozó bérpótlék követelés összege [11. oszlop]. A bérpótlék mértékének meghatározása során a felperesi számítás lényege: az adott évben az alperes által már elrendelt rendkívüli munkavégzés időtartamához számította hozzá a kereseti követelés szerinti óraszámot.

[19] A ténytáblák adatai szerint a peresített időszakban a heti pihenőidő, illetve az ún. hétvégi pihenőidő előtt - az utolsó szolgálatot követően - kiadott szabadságot megelőzően

kiadandó napi pihenőidő tekintetében a felperesek akként érveltek, hogy az Alaptörvény XVII. cikk (4) bekezdéséből az következik, hogy a napi és a heti pihenőidő önálló jogcímen illeti meg a munkavállalókat, azokkal nem eshet azonos időbe a szabadság sem. Az Mt. 115.§ (1)-(2) bekezdései értelmében a szabadságot úgy kell tekinteni, mint bármely más, munkával töltött napot, illetve időtartamot, így azt követően figyelemmel kell lenni a pihenőidők megfelelő kiadására. A napi pihenőidőt akkor is ki kell adni, amennyiben a heti pihenőidőt megelőző utolsó munkavégzést szabadság követi. A szabadság mértékegysége az Mt. 116.§ és az Mt. 87.§ (1) bekezdése értelmében a munkanap, azaz egy napi szabadság időtartama 24 óra. A szabadság ezért a munkanap helyébe lép, mert azt munkanapon kell kiadni. Felperesek a [18] bekezdésben ismertetett táblázatokban a tényláblák adatai szerint beosztott évi rendes fizetett szabadságok kezdő időpontját - a bérfizetési jegyzékek és az időkimutatási listák alapján - az adott naptári nap 7:00 órájától vették figyelembe 15.00 óráig 8 óra időtartamban.

[20] Felperesek részben az érvényesíteni kívánt jog keretén belül, részben a jogi érvelésükben következetesen hivatkoztak és irányadónak tekintették a per főtárgyát képező jogvita eldöntéséhez az Alaptörvény XVII. cikk (4) bekezdését, mely szerint a napi és a heti pihenőidő alapvető jogként illet meg minden munkavállalót. Irányadónak tekintették az Irányelv 3. és 5. cikkeit, azoknak az Alapjogi Charta 31. cikk (2) bekezdésével összhangban álló értelmezését adó EUB ítélet megállapításait, amelyre a Miskolci Törvényszék jelen per főtárgyával azonos jogkérdést tartalmazó munkaügyi perében került sor az Európai Unió Működéséről szóló Szerződés (a továbbiakban: EUMSZ) 267. cikke alapján. Irányadónak tekintették az AB határozat napi és heti pihenőidők jogosultsági jogcímeire vonatkozó megállapításait, továbbá a Kúria hasonló tényállású, és a per fő tárgyát tekintve lényegileg azonos jogkérdést tartalmazó egyedi munkaügyi perekben hozott határozatait: Mfv.II.10.025/2024/6. számú döntés (precedensképes), Mfv.II.10.055/2024/6. számú döntés, Mfv.IV.10.044/2024/6. számú döntés.

[21] Az Irányelv 3. és 5. cikkeivel kapcsolatban felperesek a jogi érvelésükben egymásnak ellentmondó jognyilatkozatokat tettek. Egyrészt hivatkoztak arra, hogy az ott rögzített felhatalmazás alapján a 3. és 5. cikk átültetése megtörtént az Mt. 104.§ (1) bekezdésében és az Mt. 106.§ (1) bekezdésében rögzített rendelkezésekkel. Az Mt. 104.§ (5) bekezdésével, valamint az Mt. 106.§-sal kapcsolatban a 2023. január 01. napjától hatályos normaszöveg felhívásával ugyanakkor arra is hivatkoztak, hogy mivel azok az Irányelvtől eltérően rendelkeznek, úgy az Irányelv szabályait kell alkalmazni.

[22] Az Irányelv 3. és 5. cikkeinek az EUB ítélet általi értelmezése kapcsán, a Kúria Mfv.II.10.025/2024/6. számú precedensképes határozatával összhangban hivatkoztak arra, hogy az előzetes döntéshozatali eljárást kezdeményező bíróságra az EUB ítélete kötelező, attól az ügy érdemében hozott határozatában nem térhet el (29/68. sz. Név2 ügyben 1969. június 24-én hozott ítélet, 3. pont). A nemzeti bíróságoknak ugyanazon uniós jogforrás értelmezése körében, az azonos, vagy hasonló tényállású ügyekben követniük kell az EUB korábban meghozott ítéleteit (66/79., 127/79. és 128/79. sz. egyesített ügyekben 1980. március 27-én meghozott ítélet 9. pont) [78]. Eerre figyelemmel az EUB ítéletben foglaltakat irányadónak tekintették jelen perbeli tényállás mellett. Eszerint a napi pihenőidő nem képezi a heti pihenőidő részét, hanem ahhoz hozzáadódik. Amennyiben valamely nemzeti szabályozás harmincöt óra egybefüggő időtartamot meghaladó heti pihenőidőt ír elő, a munkavállaló számára ezen időtartamon felül az irányelv 3. cikkében biztosított napi pihenőidőt is ki kell adni. Amikor a munkavállaló számára heti pihenőidőt adnak ki, e munkavállaló jogosult arra is, hogy az említett heti pihenőidőt megelőzően napi pihenőidőben részesüljön.

[23] Az AB határozat kapcsán felperesek kiemelték, hogy az Alkotmánybíróság az Alaptörvény XVII. cikk (4) bekezdésének értelmezése során úgy foglalt állást, hogy a pihenéshez való jog körében megkülönböztetett napi és heti pihenőidő a munkavállalót önálló jogcímen illeti meg, mivel azok rendeltetése eltérő. Míg a napi pihenőidő a két munkavégzés közötti regenerálódást biztosítja, a heti pihenőidő az egymást követő munkanapok okozta testi és lelki megterhelést kívánja ellensúlyozni. Kiemelték, hogy az EUB ítélete és az AB határozat fenti megállapításai összhangban vannak.

[24] Felperesek a [21] bekezdésben ismertetett, a Kúria által hozott határozatokban rögzített elvi állásfoglalásokat elfogadva és jogi érvelésükbe beemelve hangsúlyozták, hogy a napi pihenőidőt közvetlenül a napi munkaidőt követően kell külön jogcímen kiadni, akkor is, ha azt nem munkavégzés követi, és a heti pihenőidő csak akkor kezdődhet el, ha a munkavállaló már részesült napi pihenőidőben - Mfv.II.10.025/2024/6. számú precedensképes döntés [79], [83]. A napi pihenőidő kiadása akkor is külön jogcímen kötelező, ha azt nem munkavégzés követi - Mfv.II.10.055/2024/6. számú határozat [54].

[25] Felperesek a Kúria Mfv.IV.10.044/2024/6. számú végzésében rögzített alábbi elvi állásfoglalásokat hangsúlyozták. A határozat [55] bekezdése rögzíti az Mfv.II.10.025/2024/6. számú precedensképes döntésre hivatkozva, hogy a Kúria már állást foglalt abban a kérdésben, hogy a perbeli időszakban a heti pihenőidőt megelőző munkavégzés után a napi pihenőidőt is be kell osztani (ki kell adni), és ennek elmaradása az Mt. 104. § (1) bekezdésébe ütközik. Az ilyen gyakorlat szerinti munkaidőbeosztás jogellenes. A [76] bekezdés szerint a hosszabb időn keresztül folytatott jogellenes gyakorlat nem maradhat jogkövetkezmények nélkül, és ennek a jogkövetkezménye a Kúria precedensképes irányadó Mfv.X.10.257/2019/7. számú határozata szerint a rendkívüli munkavégzés pótléka lehet. A [89] bekezdés szerint a jogellenesség következménye az, hogy a törvény szerinti heti pihenőidőt megelőző egybefüggő napi pihenőidő tartamára elrendelt munkavégzés rendkívüli munkaidőben végzett munkának minősül és arra az Mt. 143.§-ának megfelelő rendelkezését kell alkalmazni.

[26] A végleges kereset jogalapját tekintve a [14]-[25] bekezdésekben ismertetett érvényesíteni kívánt jog és jogi érvelések alapján a felperesek jogállítása szerint a perbeli tényállás mellett az alperes azon munkaidő-beosztási gyakorlata, melyben a perbeli időszakban a felpereseknek következetesen nem adta ki a napi pihenőidőt a heti pihenőidőt megelőzően, - a Kúria precedensképes határozataiban is rögzítetten - ellentétes az EUB ítéletben foglaltakkal, ellentétes az Irányelv 3. és 5. cikkével, ellentétes az AB határozat szerinti jogértelmezéssel, ezért jogellenes. A jogellenesség következménye - elfogadva a Kúria Mfv.X.10.257/2019/7. számú közzétett precedensképes határozatát - az, hogy a heti pihenőidőt megelőző egybefüggő napi pihenőidő tartamára elrendelt munkavégzés rendkívüli munkaidőben végzett munkának minősül és arra az Mt. 143.§ (2) bekezdés a/ pontja alapján a rendkívüli munkavégzés ellenértékeként bérpótlék jár a [18] bekezdésben ismertetett számítás szerint.

[27] A jogi képviselővel eljáró alperes a többszöri kereset-változtatásokra tekintettel a bíróság által megismételt és pontosított anyagi pervezetéseket követően végleges ellenkérelmét a 2025. október 30. napján kelt 1.M.70.069/2024/24.sz. alatt iktatott, egységes szerkezetű végleges és pontosított ellenkérelem-változtatás (a továbbiakban: végleges ellenkérelem-változtatás) szerint tartotta fenn, az alperesi számításokat tartalmazó pontosított

táblázatokkal együtt. Alperes a végleges kereset teljes egészében való elutasítását kérte arra figyelemmel, hogy az teljes terjedelmében jogilag megalapozatlan. Alperes a jogi képvisellel felmerült perköltséget az IM rendelet 3.§ (2) és (6) bekezdései alapján a követelés tőkeösszege 5%-nak megfelelő összeg bíróság által megemelt mértékében kérte megállapítani azzal, hogy az alperesi jogi képviselő nem tartozik ÁFA-körbe.

[28] Alperes szerint az Irányelv a perbeli tényállás mellett nem bír vertikális közvetlen hatállyal, mivel az ahhoz szükséges konjunktív feltételek (magánszemély az állammal szemben hivatkozik az Irányelvre, az Irányelv rendelkezései feltétel nélküliek, megfelelően egyértelműek és pontosak, valamint az uniós tagállam nem tett eleget implementációs kötelezettségének) nem teljesülnek. Bár az alperes, mint közvetetten köztulajdonban álló, zártkörű részvénytársasági formában működő munkáltató a tevékenysége során (állami) közszolgáltatás ellátásáért felelős, a per fő tárgyát képező jogvitát tekintve, a napi pihenőidő kiadása körében nem rendelkezik olyan speciális jogosultsággal, ami kiemelné őt a magyar munkáltatók sorából (EUB Név1 ügy; C-425/12.sz. ügy). Az Irányelv 3. és 5. cikke ugyan feltétel nélküliek, de a perben hivatkozott EUB ítélet meghozatalára figyelemmel nem megfelelően egyértelműek és pontosak. Az Irányelv végrehajtásáról 2017-ben és 2023-ban az Európai Bizottság által kiadott Jelentések Magyarországgal kapcsolatban a jogharmonizáció körében nem tártak fel hiányosságot. Az Irányelv 3. és 5.cikkei a Kúria precedensértékű Mfv.II.10.025/2024/6.sz. határozatában [68] foglaltak szerint is átültetésre kerültek az Mt-be: Mt. 104.§ (1) bekezdés, Mt. 106.§ (1) bekezdés. Fentiekből következően az alperes jogi álláspontja szerint a perben az Mt. 104.§ (5) bekezdése, mint tételes jogi norma alkalmazandó. Felperesek keresete a 2023. január 1. napjától hatályos módosításra tekintettel, ezen időponttól megalapozatlan.

[29] Álláspontja szerint az EUB ítélete kizárólag az uniós jog (Irányelv 3. és 5. cikk) értelmezése körében köti a magyar bíróságot, amelynek feladata, hogy a magyar tételes jogszabályokat értelmezze az Irányelv rendelkezéseinek való megfeleltethetőség szempontjából. A tagállami napi pihenőidő és heti pihenőidő fogalmak meghatározása a tagállam, míg annak értelmezése a tagállami bíróság feladata. A tagállam az autonóm uniós jogi fogalmakkal kifejezett irányelvi célt eltérő tagállami fogalmakkal is biztosíthatja. A tagállami bíróságnak az a kötelezettsége, hogy a közvetett hatályra figyelemmel a magyar jogot (Mt. 104.§ és 106.§) az Irányelvvvel összhangban értelmezze. Ez egyben azt is jelenti, hogy amennyiben van a magyar tételes jognak olyan értelmezési tartománya, mely alapján az megfeleltethető az uniós jognak, akkor azt úgy is kell értelmezni. A napi és a heti pihenőidők kiadására vonatkozó alperesi gyakorlatra a magyar jognak van olyan értelmezési tartománya, amely az Irányelv 3. és 5. cikkével összhangban álló értelmezését lehetővé teszi, ezért a bíróságnak nem kell vizsgálnia, hogy fennáll-e a hazai jog mellőzésének feltételrendszere. Az összhangban álló értelmezés kötelezettsége a nemzeti jog rendelkezéseinek összességére vonatkozik, korlátait pedig az általános jogelvek alkotják, különösen a jogbiztonság elve abban az értelemben, hogy e kötelezettség nem szolgálhat alapul a nemzeti jog contra legem értelmezésének. Az összhangban álló értelmezés a nemzeti jog által elfogadott értelmezési módszerek alkalmazásával történhet. Amennyiben a hazai jognak nincs olyan értelmezési tartománya, amely az Irányelv 3. és 5. cikkével összhangban álló értelmezését lehetővé teszi, a vonatkozó magyar jogot teljes egészében (tételes jog, kapcsolódó KSZ) félre kell tenni és kizárólag az Irányelvet kell közvetlenül alkalmazni. A tagállam bírósága jogot nem alkothat, mivel a magyar alkotmányos jogrendben a jogalkotás és a jogalkalmazás egymástól elkülönül. A bíróságok joga kizárólag a jogszabályok értelmezése és alkalmazása (praetor ius facere non potest elv).

[30] Alperes a per fő tárgya szerinti jogkérdéssel kapcsolatban, miszerint a heti pihenőidő előtt is ki kell-e adni a napi pihenőidőt, az alábbiakat hangsúlyozta. A Kúria a [29] bekezdésben hivatkozott precedensképes határozatában helyesen állapította meg, hogy az Irányelv az Mt-be átültetésre került. Az Mt. egyetlen, az Irányelv által előírt 35 órát (11 óra napi és 24 óra heti pihenőidő) meghaladó, magyar heti pihenőidőt ír elő, mindazonáltal tiszteletben tartja a napi pihenőidőhöz való jogot, mint önálló és a heti pihenőidőtől független intézményt, amelyet az Irányelv által előírt minimum 11 órával megegyező vagy azt meghaladó mértékben biztosít. Ezáltal a napi pihenőidőt az egységes, a magyar munkajogi hagyományokhoz igazodó, tagállami heti pihenőidő fogalma alá vonta, és nem bontotta meg az Irányelv szerinti két különálló jogcímre (uniós napi és heti pihenőidő). Mivel a magyar heti pihenőnap és pihenőidő szabályozásánál a magyar jogalkotó a mérték tekintetében figyelembe vette az uniós napi pihenőidő 11 órás mértékét is, a heti pihenőnapok vagy pihenőidők előtt annak még egyszer, önálló jogcímen való kiadása nem merülhet fel, ez áll összhangban a napi pihenőidő céljával és fogalmával, mely szerint a napi pihenőidő csak két munkavégzés között értelmezhető. Fentiekből következően a magyar heti pihenőidő előtt önálló jogcímen a magyar napi pihenőidőt kiadni nem kell, mivel egyrészt hiányzik a jogosultság egyik törvényi feltétele, a következő munkanapi munkakezdés, másrészt mert a magyar heti pihenőidő tartalmában már magában foglalja az uniós 24 órás heti és az uniós 11 órás napi pihenőidők mértékét. Alperes jogi álláspontja szerint az ezzel ellentétes értelmezés a napi pihenőidő kétszeres kiadását jelentené.

[31] A per fő tárgyat képező jogvitát tekintve alperes jogi álláspontja szerint a magyar tételes jogi szabályozás értelmében nem kell napi pihenőidőt biztosítani, ha a munka befejezését közvetlenül követő napra a munkáltató munkaidőt nem oszt be, vagy rendkívüli munkavégzést nem rendel el. Alapvetően téves, a magyar jogi szabályozással és az évtizedes foglalkoztatási gyakorlattal ellentétes, ezért minden ténybeli és jogi alapot nélkülöz a kereset jogalapja, mely szerint a napi pihenőidő megilletné a munkavállalót abban az esetben is, ha a napi munka befejezését követően munkavégzéssel nem járó pihenőidő követné, melyre tekintettel a felperesek keresete megalapozatlan.

[32] Alperes a napi pihenőidő-hiány jogkövetkezményeit illetően előadta továbbá, hogy amennyiben az Mt. 104.§ (5) bekezdésének sérelme megállapítható lenne, úgy abban az esetben a jogkövetkezmény nem a bérpótlék fizetési kötelezettség, hanem a munkavégzés megtagadása, mivel ilyen esetre sem tételes jogszabály, sem a KSZ nem ír elő pótlékfizetési kötelezettséget.

[33] Az alperes a jogalap vitatása során kiemelte, hogy a Kúria akkor, amikor megállapította, hogy a jogalkotó a heti pihenőidő vonatkozásában a munkavállalók számára kedvezőbb szabályozásként az Irányelv 24 órás minimum követelményéhez képest, és nem a teljes 5. cikk szerinti 35 órás minimum követelményhez képest biztosít 48 órát, úgy állapította meg a végzéseiben a jogalkotó akaratát, hogy annak kifejtését, alátámasztását mellőzte, és ez ellentétes mind a tételes jogi rendelkezéssel, mind a jogintézménynek az AB határozatban rögzített rendeltetésével, és valamennyi jogértelmezési elvvel. E körben utalt a 3007/2016. (I. 25.) AB határozatban foglaltakra, mely szerint ellentétes a tisztességes eljáráshoz való jogból eredő indokolási kötelezettséggel, ha a bírósági ítélet indokolásából, az alkalmazott jogszabályokból a jogértelmezés általános szabályai mellett nem következik az indítványozó hátrányára megszületett bírói döntés. Hivatkozott az Mfv.X.10.257/2019/7. számú döntésre,

mely értelmében a heti pihenőidő a beosztás szerinti munkaidő befejezésétől a következő beosztás szerinti munkaidő kezdetéig tart. Ennek megfelelően nem kell a heti pihenőidő előtt napi pihenőidőt biztosítani. A Kúria ezen döntésétől úgy tért el, hogy nem adta indokát.

[34] Alperes jogi álláspontja szerint a magyar tételes jogi szabályozás értelmében a munkavállaló minden munkavégzés után részesül olyan rendeltetésű és mértékű pihenőidőben, amit az Irányelv 3. cikke uniós jogi napi pihenőidő jogcímén akként ír elő, hogy annak az 5. cikk szerinti uniós heti pihenőidővel való egyidejű kiadását kizárja. A Kúria a napi pihenőidő - Mt. 104.§ (1) bekezdésében foglalt - magyar fogalmának megváltoztatása során így „contra legem” jogalkalmazási tevékenységet folytat.

[35] Alperes a fenti érvelését a Közlekedési eszköz tv-nek a peres eljárás idején történt módosítására hivatkozással is alátámasztotta. A törvény indokolása szerint a magyar szabályozás a kedvezőbb rendelkezések bevezetése érdekében az Irányelv szerinti 35 órás, 7- naponkénti pihenőidőt egy egységes, tagállami heti pihenőidő fogalom alá vonta, és nem bontotta meg az Irányelv 5. cikk 1. mondata szerint két különálló jogcímre. A módosítás értelmében önálló jogcímen kerül biztosításra a napi pihenőidő 11 órában, és a heti pihenőidő 37 órában, továbbá a napi pihenőidőt a napi munkavégzés befejezését közvetlenül követően kell biztosítani. A jogszabály tehát egyértelműen deklarálja, hogy az uniós és a magyar pihenőidő fogalmak a módosítást megelőzően nem voltak azonosak. A fentiek alapján a törvényszéknek jogkérdésben el kell térnie a Kúria határozatától.

[36] Alperes szerint a Kúria egyetlen - a felperesek által hivatkozott - végzésében sem rögzítette, hogy az alperes munkaidő-beosztási gyakorlata ellentétes az AB határozattal, amely kizárólag arról rendelkezik, hogy a napi és a heti pihenőidő - az eltérő rendeltetésükből következően - önálló jogcímen illeti meg a munkavállalókat, a jogosultság és annak mértéke tekintetében az Mt. és a speciális előírások együttes tartalma irányadó.

[37] Alperes szerint, mivel felperesek munkát csak a tény-vezénylés szerinti munkaidejükben végeztek, a munkaidő-beosztástól eltérő munkavégzés „rendkívüli” munkavégzésnek való minősítését az elrendelés oldaláról kell megközelíteni. Jelen esetben ugyanis nem állapítható meg a beosztástól eltérő időben végzett munka. Felperesek a munkaidő-beosztás ártértelezésére hivatkozással lépnek fel bérpótlékigénnyel. Az Mfv.10.185/2014/6. számú határozat alapján rendes munkaidőben rendkívüli munkavégzés teljesítése kizárt, ezzel szemben felperesek olyan időszakokra igényelnek rendkívüli munkavégzés ellenértékéért bérpótlékot, amikor a rendes beosztás szerinti munkaidejükben végeztek munkát.

[38] Alperes szerint a Kúria az Mfv.X.10.257/2019/7. számú határozatában - ellentétben a felperesi hivatkozással - mindössze annyit állapít meg, hogy egy időtartamnak heti pihenőidőként történő minősítéséhez minimálisan 40 órát kitevő és 1 naptári napot magába foglaló megszakítás nélküli időtartam biztosítása szükséges, míg az ekként való kijelölése nem. Az Mt. 106.§ (3) bekezdése mind „mérték”, mind „beosztási” szabályt tartalmaz. A fenti határozatot az alperes az eltérő tény- és jogállítás miatt nem tekintette irányadónak, melyben a Kúria a minimális pihenőidő tényleges kiadása elmulasztásának jogkövetkezményét vizsgálta azzal, hogy a tényleges munkavégzés és az arra járó díjazás nem volt vitatott.

[39] Alperes a [19] bekezdésben ismertetett, a ténytablák adatai szerint a peresített időszakban a heti pihenőidő, illetve az ún. hétvégi pihenőidő előtt - az utolsó szolgálatot követően - kiadott **szabadságot** megelőzően ki nem adott napi pihenőidőre eső rendkívüli munkavégzés ellenértékeként érvényesített bérpótlék igényt az alábbiak szerint jogalap hiányában kérte elutasítani.

[40] Alperes jogi álláspontja szerint az Mt. 115.§ (1) és (2) bekezdésében foglaltak nem támasztják alá a felperesek fenti érvelését, a jogszabály pusztán azt rögzíti, hogy egy adott évben járó szabadság mértékének kiszámítása során a szabadság időtartamát munkában töltött időnek kell tekinteni. Ebből nem következik az, hogy a napi pihenőidőt akkor is ki kell adni, amikor a heti pihenőidőt megelőző utolsó szolgálatot szabadság követi, így a követelés megalapozatlan.

[41] A [19] bekezdésben ismertetett igény érvényesítését tekintve előadta, hogy felperesek a szabadságot megelőző munkavégzések tekintetében pótlékigénnyel nem éltek, kereseti követelésük a szabadságot megelőző munkavégzéseket érintően nem volt. A végleges keresetváltoztatásban érvényesített ezen igényekkel érintett hetek tekintetében a szabadságnak mindössze annyi jelentőséget tulajdonítottak, hogy amennyiben közvetlenül a heti pihenőidő előtt vagy után szabadság került kiadásra, úgy ennek időtartamát – 24 órával – „kiejtették” azon számításából, amely a heti pihenőidőt megelőző és követő munkavégzések közötti időtartamot vette figyelembe. Felperesek a keresetlevelet azon tényállítás alapján terjesztették elő, hogy a munkáltató nem biztosította számukra a heti pihenőidőt megelőző utolsó munkavégzését követő napi pihenőidőt, vagyis nem kifogásolták azt, hogy a munkáltató a perbeli időszakban a szabadságok előtt mellőzte volna a napi pihenőidő kiadását. Az Mt. 286.§ (1) bekezdése értelmében a munkajogi igény három év alatt évül el. Az Mt. 286.§ (4) bekezdése értelmében az elévülésre egyebekben a polgári jogi szabályokat kell alkalmazni. A Ptk. 6:22.§ (2) bekezdése alapján az elévülés akkor kezdődik, amikor a követelés esedékessé vált.

[42] Alperes a fentiekre tekintettel arra hivatkozott, hogy – mivel a keresetlevélben és a végleges keresetváltoztatásban a tényállítás, a jogállítás és a kérelem nem azonos – vele szemben ilyen jogcímen igény csak a végleges keresetváltoztatás előterjesztését megelőző három év tekintetében érvényesíthető, az azt megelőző időszakra nem. Felperesek által a végleges kereset-változtatással érvényesített ezen igény elévült, az bírói úton már nem érvényesíthető. Felperesek számára az általuk hivatkozott törvényi hivatkozás a keresetlevél előterjesztésekor értelemszerűen ismert kellett legyen (az AB ezt értelmező döntése úgyszintén), így nem voltak attól elzárva, hogy ezen a jogcímen már a keresetlevél benyújtásakor igényt érvényesítsenek az alperessel szemben.

[43] Alperes a végleges ellenkérelem-változtatáshoz csatolt - bruttó összegeket tartalmazó - táblázatokban (a továbbiakban: alperesi táblázatok) részben követte a [18] bekezdésben ismertetett felperesi számítást. Az éves bontásban rögzített Tényadatok-Követelés táblázatok a felperesi táblázatokkal egyezően, a ténytablák, a bérfizetési jegyzékek és az időkimutatási listák adatai alapján, tartalmazták az adott naptári napokon a heti pihenőidő kezdő időpontját, az azt megelőző szolgálat, szabadság, érdekképviseleti távollét kezdő és befejező időpontjait óra perc pontossággal, azok időtartamát órában, a lakóhelyre történő utazási időt (30 perc), érdekképviseleti távollét és szabadság esetén 0 perc, valamint

az adott hónapra irányadó - a bérfizetési jegyzékek szerint helyesen nevesítve - 1 órai pótlékalap órabérét (alperesi megnevezés: személyi alapbér/óra). Tartalmazták továbbá a napi pihenőidőt érintően már elszámolt rendkívüli munka és pótlék mértékét órában és %-ban, továbbá a megfizetett összeget forintban (túlszolgálat). Az alperes által hivatkozott „megváltott heti pihenőidő” - amikor a heti pihenőidőben rendkívüli munkavégzést rendelt el – esetén rögzítésre került az elszámolt rendkívüli munka és pótlék mértéke órában és %-ban, továbbá a megfizetett összeg forintban, valamint a „P MEGV” jelölés. Alperes a peresített időszakban szabadság jogcímén eszközölt levonásokat külön összefoglaló táblázatban tüntette fel. A peresített időszakban különböző jogcímenek eszközölt levonásokat, azok megnevezésével és összegeivel külön összefoglaló táblázatban tüntette fel, melyhez ún. korrekciós táblázatot is csatolt. A peresített időszakra éves és havi bontásban elkészített Követeléstábla tartalmazta a havi munkaidőkereten felüli rendkívüli munkavégzésre megfizetett bérpótlékok összegét forintban, az arra vonatkozó számítással: a bérfizetési jegyzékek szerint helyesen nevesítve - 1 órai pótlékalap órabérét (alperesi megnevezés: személyi alapbér/óra), a rendkívüli munkavégzés mennyiségét órában, a bérpótlék mértékét százalékban. Tartalmazta továbbá a peresített időszakon belül éves bontásban a munkáltató által már kifizetett rendkívüli munkaidőt órában, és a bérpótlék mértékét %-ban.

[44] Alperes a [18] bekezdésben ismertetett felperesi számítás kiindulópontját képező kijelölt heti pihenőidő kezdő időpontját megelőző kellő mértékű napi pihenőidő vizsgálata kapcsán előadta, hogy sem az uniós, sem a magyar jogban nem található olyan szabály, amely a heti pihenőidőt megelőzően rendelné alkalmazni a napi pihenőidőt. A napi pihenőidő ugyanis mind az EUB ítélete, mind a Kúria perben hivatkozott végzései szerint a napi munka befejezéséhez kötődik. Az ezzel ellentétes, a heti pihenőidő kezdő időpontjától visszafelé történő számítás jogszabályi alapját nem jelölte meg.

[45] Alperes a [43] bekezdésben ismertetett táblázatokban is megjelenítve levonásba helyezte az alperes által „megváltott heti pihenőidő” bérpótlékát, a havi munkaidőkereten felüli munkavégzésért és a napi pihenőidőre eső túlszolgálatért megfizetett bérpótlékokat.

[46] Alperes a „heti pihenőidő megváltása” körében előadta, hogy amennyiben a munkáltató a heti pihenőidőt beosztja, a rendes/rendkívüli/rendes munkavégzések között lakóhelyi napi pihenőidőt biztosít és a rendkívüli munkavégzés időtartamára a heti pihenőidőben végzett munka ellenértékét (munkabér + emelt összegű pótlék) megfizeti, akkor mindenben a jogszabályi előírások szerint jár el, a munkavállaló további igénnyel nem léphet fel. Ezen törvényi kötelezettségek együttes teljesítése esetén ugyanis a munkáltató a heti pihenőidőt szabályosan osztja be, szabályosan rendel el munkavégzést a heti pihenőidő tartamára, két munkavégzés között a napi pihenőidőket ténylegesen biztosítja, a heti pihenőidőre elrendelt tényleges munkavégzés idejére kifizetett emelt összegű pótlék megfizetésével „megváltja” a heti pihenőidő tényleges biztosítására vonatkozó jogszabályi kötelezettségét. Az Mt. megengedi, hogy a heti pihenőidő beosztásától a munkáltató eltérjen, a heti pihenőidőt teljes időtartamában a munkavállaló részére ne biztosítsa. Alperes álláspontja alapján a perbeli tényállás mellett a csatolt ténytablák, időkimutatási listák és a bérfizetési jegyzékek együttes adatai alapján egyértelműen megállapítható, hogy a rendes/rendkívüli/rendes munkavégzések között a lakóhelyi napi pihenőidőt az alperes ténylegesen biztosította, a rendkívüli munkavégzés időtartamára a heti pihenőidőben végzett munka ellenértékét (munkabér + emelt összegű pótlék) megfizette, így amennyiben (feltéve, de meg nem engedve) az eredeti beosztás szabálytalansága is lenne megállapítható, a rendkívüli munkavégzés elrendelése a korábbi beosztást jogszerűen módosította, a

ténylegesen biztosított napi pihenőidőkön felül további napi pihenőidő beosztására nem volt szükség.

[47] Alperes álláspontja szerint a havi munkaidőkereten felüli munkavégzésért az adott hónapban megfizetett bérpótlék levonása azért szükséges, mert az adott munkaóra nem minősülhet pihenőidőben végzett rendkívüli munkavégzésnek és kereten felüli munkavégzésnek egyidejűleg, ugyanazon időszakra kétszeres rendkívüli munkavégzési pótlék felszámítása is kizárt.

[48] Alperesi előadás szerint az alperesi táblázatokban kimutatta, hogy a napi pihenőidőre eső rendkívüli munkavégzés (túlszolgálat) bérpótlékát megfizette, így annak összegét - a kétszeres értékelést elkerülendő - szintén le kell vonni a felperesi követelésből.

[49] Alperes tévesnek ítélte azt a felperesi érvelést, mely szerint a munkavégzés kezdő időpontjától számítva, az utazási idővel együtt, összesen 60,5 órában kellett volna alperesnek beosztani a napi pihenőidőt és a heti pihenőidőt. Ez ugyanis ellentétes a Kúria Mfv.IV.10.044/2024/6. számú határozatának [77]-[79] bekezdéseiben foglaltakkal, melyek szerint az egyes időtartamok nem minősíthetők át, a pihenőidők nem csúsztathatók el. A felperesek nem vezették le, hogy miért illeti meg őket hetente legalább 60,5 óra összesített pihenőidő, amikor az alperesnek hetente legalább 42 óra, a munkaidő átlagában 48 óra heti pihenőidőt kell biztosítania. A Kúria egyébként nem foglalt állást abban a kérdésben, hogy az alperesnek milyen időszakra kellene számfejtene a bérpótlékot.

[50] Felperesek a fenti alperesi érvelésre előadták, hogy kizárólag a napi pihenőidő tartamára eső munkavégzés esetén tartanak igényt bérpótlékra, a heti pihenőidő elcsúsztatását, átminősítését nem kérték.

[51] Felperesek a Kúria Mfv.II.10.055/2024/6. számú határozat [54] bekezdése alapján kiemelték, hogy alaptalan az az alperesi hivatkozás, miszerint a napi pihenőidőt két munkavégzés között kell alkalmazni. Az EUB ítéletére figyelemmel a napi pihenőidő kiadása a munkavégzést követően abban az esetben is külön jogcímen kötelező, ha azt nem munkavégzés követi.

[52] Felperesek a Kúria perben hivatkozott döntései alapján hangsúlyozták, hogy az alperes tévesen foglalt állást abban, hogy az Irányelv 3. cikke által rögzített fogalomtól a (magyar) napi pihenőidő fogalma eltér, és a (magyar) heti pihenőidő magában foglalja az uniós napi pihenőidő tartamát. Felperesek jogi álláspontja szerint az Irányelv a napi és a heti pihenőidő minimális mértékét írja elő, ha egy tagállam úgy dönt, hogy ezen mértéktől a munkavállaló javára eltér - amely egy jogszerű és érvényes döntés -, a munkavállaló számára igényt keletkeztet. Annak van meghatározó jelentősége, hogy a napi pihenőidőhöz és a heti pihenőidőhöz való jogot két önálló jogként kell értelmezni.

[53] Felperesek jogi álláspontja szerint téves az az alperesi álláspont, miszerint a munkaidő beosztása a munkáltató mérlegelési jogköre, mert az egyben a kötelezettsége is. Az Mt. ugyanis a jogszabályoknak megfelelően megállapított munkaidő-beosztásból indul ki. A

jogellenes munkaidő-beosztás jogellenes munkáltatói utasításnak minősül. Az a körülmény, hogy emiatt a munkavállaló nem tagadja meg a teljesítését, még nem teszi azt jogszerűvé.

[54] A bérpótlék tekintetében felperesek hivatkoztak az Mt. 143.§-hoz a Nagykommentárban fűzött indoklásra, mely szerint a 143.§ (2) bekezdése alternatív módon állapít meg a beosztás szerinti napi munkaidőt meghaladóan, a munkaidőkereten vagy elszámolási időszakon felül végzett munka ellenértékeként 50%-os mértékű bérpótlékot vagy szabadidőt. A felek erre irányuló megállapodása alapján lehet a pótlékot szabadidővel felváltani.

[55] Felperesek nem vitatták, hogy alperes megfizette a munkaidőkereten felüli, és ezáltal rendkívülinek minősülő munkavégzés után járó bérpótlékot, azonban jogi álláspontjuk szerint az nem vonható le, mivel eltérő jogcímen illette meg a felpereseket, mint a napi pihenőidőre eső rendkívüli munkavégzés utáni bérpótlék.

[56] Felperesek azt sem vitatták, hogy amikor az alperes heti pihenőnapokra rendelt el munkavégzést, annak ellenértékét pótlékosan megfizette. Jogi álláspontjuk szerint ez sem vonható le, mivel eltérő jogcímen illette meg a felpereseket, mint a napi pihenőidőre eső rendkívüli munkavégzés utáni bérpótlék. Jogi álláspontjuk szerint alperes a heti pihenőidőben elrendelt munkavégzés bérpótlékának megfizetésével a teljes heti pihenőidőt nem váltotta meg, azt továbbra is heti pihenőidőnek kell tekinteni, és nem befolyásolja az azt megelőzően ki nem adott napi pihenőidőben végzett munka minősítését. A napi pihenőidő beosztása ugyanis a megelőző munkavégzéshez, és nem a heti pihenőidőhöz kapcsolódó kötelezettség, melyet az alperesnek már az eredeti munkaidő-beosztásban biztosítania kellett volna.

[57] Felperesek álláspontja szerint a napi pihenőidőnek a heti pihenőidő kezdetétől visszafelé történő számítása nem érinti a napi pihenőidőre eső túlszolgálat tartamát, ezért az alperes erre vonatkozó érvelése nem helytálló, az arra kifizetett bérpótlékot levonni nem lehet.

A bíróság döntései és jogi indokai

[58] A bíróságnak a per fő tárgyát tekintve abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az Mt. 104.§ szerinti napi pihenőidő, az Mt. 106.§ szerinti heti pihenőidő, valamint a Közlekedési eszköz tv. 68/B.§ (1) bekezdése szerinti szabályozásnak (lakóhelyi pihenőidő) van-e olyan alaptörvénykonform és az uniós joggal összhangban álló értelmezése, miszerint az alperesnek abban az esetben is biztosítani kellett volna a külön (lakóhelyi) napi pihenőidőt, amikor a munkavégzést követő következő napon a felperesek részére heti pihenőidőt, illetve szabadságot osztott be az alperes. Amennyiben igen, úgy a napi pihenőidőnek a heti pihenőidő, illetve a szabadság kiadása előtti beosztásának elmaradása megalapoz-e pótlékra való jogosultságot az Mt. 143.§ (2) bekezdés a) pontja alapján, vagy sem.

[59] A jogalap tekintetében a felek ellentétes álláspontot képviseltek, de egyetértettek abban, hogy rendkívüli munkavégzést kizárólag a napi pihenőidőre eső ténylegesen teljesített munkavégzés alapozhat meg. Ebben az esetben a követelés a teljesített munkavégzés mértékéig számolható el.

[60] A bíróság a felek által a végleges kereset-változtatáshoz és a végleges ellenkérelem-változtatáshoz csatolt táblázatok, az azok alapját képező ténytablák, bérfizetési jegyzékek, időkimutatási listák, továbbá a peresített időszakban hatályos KSZ és mellékletei, valamint a felek által csatolt a munkaviszonyra vonatkozó egyéb iratok, mint bizonyítási eszközök együttes értékelése és mérlegelése alapján, a Pp. 279.§ alkalmazásával a felperesek keresetét az alábbiak szerint találta részben megalapozottnak.

[61] A bíróság a per fő tárgya szerinti jogkérdéssel kapcsolatban irányadó, a felperesek által az érvényesíteni kívánt jog keretén belül is nevesített, alaptörvényi rendelkezést és az alábbi jogszabályokat alkalmazta a perbeli időszakban hatályos normaszöveggel.

[62] Az Alaptörvény XVII. cikk (4) bekezdése alapján minden munkavállalónak joga van a napi és a heti pihenőidőhöz, továbbá az éves szabadsághoz.

[63] Az Mt. 96.§ (1) bekezdése alapján a munkaidő-beosztás szabályait (munkarend) a munkáltató állapítja meg, és erről a 18.§ szerint tájékoztatja a munkavállalót.

[64] Az Mt. 104.§ (1) bekezdése alapján a napi munka befejezése és a következő munkanapi munkakezdés között legalább tizenegy óra egybefüggő pihenőidőt (a továbbiakban: napi pihenőidő) kell biztosítani.

[65] Az Mt. 105.§ (1)-(4) bekezdései szerint hetenként két pihenőnapot (heti pihenőnap) kell beosztani. A heti pihenőnapok egyenlőtlenül is beoszthatók. (2) Egyenlőtlen munkaidő-beosztás esetén hat egybefüggő munkanapot követően legalább egy heti pihenőnapot be kell osztani. (3) Egyenlőtlen munkaidő-beosztás esetén a) a megszakítás nélküli, b) a több műszakos, c) az idényjellegű tevékenység keretében foglalkoztatott munkavállaló számára havonta legalább egy heti pihenőnapot be kell osztani. (4) Havonta legalább egy heti pihenőnapot – a 101.§ (1) bekezdés f) pont kivételével – vasárnapra kell beosztani.

[66] Az Mt. 106.§ (1)-(3) bekezdései szerint a (1) a munkavállalót – a heti pihenőnapok helyett – hetenként legalább negyvennyolc órát kitevő, megszakítás nélküli heti pihenőidő illeti meg. (2) A munkavállaló számára a heti pihenőidőt – a 101. § (1) bekezdés f) pont kivételével – havonta legalább egy alkalommal vasárnapra kell beosztani. (3) Egyenlőtlen munkaidő-beosztás esetén – az (1) bekezdésben meghatározott heti pihenőidő helyett és a (2) bekezdésben foglaltak megfelelő alkalmazásával – a munkavállalónak hetenként legalább negyven órát kitevő és egy naptári napot magába foglaló megszakítás nélküli heti pihenőidő is biztosítható. A munkavállalónak a munkaidőkeret vagy az elszámolási időszak átlagában legalább heti negyvennyolc óra heti pihenőidőt kell biztosítani.

[67] Az Mt. 107.§ a/-b/ pontjai alapján rendkívüli munkaidő a) a munkaidő-beosztástól eltérő, b) a munkaidőkereten felüli munkaidő.

[68] Az Mt. 139.§ (1)-(2) bekezdései szerint a bérpótlék a munkavállalót a rendes munkaidőre járó munkabérén felül illeti meg. (2) A bérpótlék számítási alapja – eltérő megállapodás hiányában – a munkavállaló egy órára járó alapbére.

[69] Az Mt. 143.§ (1)-(5) bekezdései alapján (1) a munkavállalót a (2)-(5) bekezdés szerinti ellenérték a rendes munkaidőre járó munkabérén felül illeti meg: (2) a munkavállalónak ötven százalék bérpótlék vagy – munkaviszonyra vonatkozó szabály vagy a felek megállapodása alapján – szabadidő jár a/ a munkaidő-beosztás szerinti napi munkaidőt meghaladóan elrendelt rendkívüli munkaidőben, b/ a munkaidőkereten felül vagy c/ az elszámolási időszakon felül végzett munka esetén. (3) A szabadidő nem lehet kevesebb az elrendelt rendkívüli munkaidő vagy a végzett munka tartamánál és erre az alapbér arányos része jár. (4) A munkaidő-beosztás szerinti heti pihenőnapra (heti pihenőidőre) elrendelt rendkívüli munkaidőben történő munkavégzés esetén száz százalék bérpótlék jár. A bérpótlék mértéke ötven százalék, ha a munkáltató másik heti pihenőnapot (heti pihenőidőt) biztosít. (5) Munkaszüneti napra elrendelt rendkívüli munkaidőben történő munkavégzés esetén a munkavállalót száz százalék bérpótlék illeti meg.

[70] A bíróság a per fő tárgya szerinti jogkérdéssel kapcsolatban irányadó alábbi jogszabályokat alkalmazta a perbeli időszakban hatályos normaszöveggel.

[71] Az Mt. 5.§ (1) bekezdése értelmében az Mt. rendelkezéseit Magyarország és az Európai Unió jogrendjével összhangban kell értelmezni.

[72] Az Mt. 13.§ értelmében az Mt. alkalmazásában munkaviszonyra vonatkozó szabály a jogszabály, a kollektív szerződés és az üzemi megállapodás, valamint az egyeztető bizottságnak a 293.§-ban foglaltak szerint kötelező határozata.

[73] Az Mt. 286.§ (1), (3)-(4) bekezdései értelmében a munkajogi igény három év alatt évül el. (3) Az igény elévülését hivatalból kell figyelembe venni. (4) Az elévülésre egyebekben a polgári jogi szabályokat kell alkalmazni azzal, hogy a munkavállaló igényének érvényesítésével kapcsolatos elévülési időt a felek nem rövidíthetik le.

[74] A Ptk. 6:22.§ (2) bekezdése értelmében az elévülés akkor kezdődik, amikor a követelés esedékessé válik.

[75] Az Mt. 86.§ (3) bekezdés a/-b/ pontjai szerint (a) nem munkaidő - a készenléti jellegű munkakört kivéve - a munkaközi szünet, továbbá (b) a munkavállaló lakó- vagy tartózkodási helyéről a tényleges munkavégzés helyére, valamint a munkavégzés helyéről a lakó- vagy tartózkodási helyére történő utazás tartama.

[76] Az Mt. 87.§ (1) bekezdése szerint munkanap: a naptári nap vagy megszakítás nélküli huszonnégy óra, ha a munkarend alapján a beosztás szerinti napi munkaidő kezdete és befejezése nem azonos naptári napra is beosztható.

[77] Az Mt. 93.§ (1)-(4) bekezdései szerint (1) a munkáltató a munkavállaló által teljesítendő munkaidőt munkaidőkeretben is meghatározhatja. (2) A munkaidőkeretben teljesítendő munkaidőt a munkaidőkeret tartama, a napi munkaidő és az általános munkarend alapul vételével kell megállapítani. Ennek során az általános munkarend szerinti munkanapra eső munkaszüneti napot figyelmen kívül kell hagyni. (3) A munkaidő (2) bekezdés szerinti meghatározásakor a távollét tartamát figyelmen kívül kell hagyni vagy az adott munkanapra irányadó beosztás szerinti napi munkaidő mértékével kell számításba venni. Munkaidő-beosztás hiányában a távollét tartamát a napi munkaidő mértékével kell figyelmen kívül hagyni vagy számításba venni. (4) A munkaidőkeret teljesítésének kezdő és befejező időpontját, valamint a teljesítendő munkaidő tartamát írásban meg kell határozni és közzé kell tenni.

[78] Az Mt. 115.§ (1)-(2) bekezdései alapján a munkavállalónak a munkában töltött idő alapján minden naptári évben szabadság jár, amely alap- és pótszabadságból áll. Munkában töltött időnek minősül az (1) bekezdés alkalmazásában b/ a szabadság.

[79] Az Mt. 124.§ (1)-(4) bekezdései alapján (1) a szabadságot a munkaidő-beosztás szerinti munkanapokra kell kiadni. (2) Egyenlőtlen munkaidő-beosztás esetén a szabadság kiadása során a hét minden napja munkanapnak számít, kivéve a munkaidő-beosztás szerinti heti pihenőnapot és a munkaszüneti napot. (3) Egyenlőtlen munkaidő-beosztás esetén a szabadság – a (2) bekezdéstől eltérően – az adott naptári évben úgy is kiadható, hogy a munkavállaló a munkaidő-beosztással azonos tartamra mentesül a rendelkezésre állási és munkavégzési kötelezettsége alól. (4) A szabadságot az (1) és (2) bekezdés esetén munkanapban, a (3) bekezdés esetén a munkavégzés alóli mentesülés tartamával egyező óraszámban kell nyilvántartani.

[80] Az Mt. 155.§ (1)-(2) bekezdései szerint (1) a munkavállaló részére járó munkabért – eltérő megállapodás hiányában – utólag, legalább havonta egy alkalommal kell elszámolni. (2) A kifizetett munkabér elszámolásáról a tárgyhónapot követő hónap tizedik napjáig írásbeli tájékoztatást kell adni.

[81] Az Mt. 156.§ (2) bekezdése alapján a munkaidőkeret vagy az elszámolási időszak lejártakor a munkavállaló munkabérét az általános munkarend és a napi munkaidő, valamint a teljesített munkaidő alapulvételével el kell számolni.

[82] Az Mt. 157. § (1) bekezdése alapján a munkabért a tárgyhónapot követő hónap 10. napjáig kell kifizetni.

[83] A bíróság a per fő jogkérdése eldöntése szempontjából figyelembe vette a Közlekedési eszköz tv. 68/A.§ (4) bekezdése által alkalmazni rendelt 68/B.§ (1) bekezdésében foglaltakat, mely szerint az országhatárokon átnyúló kölcsönös átjárhatósághoz kapcsolódó szolgáltatást végző utazó Közlekedési eszköz munkavállaló esetében a lakóhelyi napi pihenőidő hossza huszonnégy órás időszakonként megszakítás nélkül legalább tizenkét óra.

[84] A bíróság figyelembe vette továbbá a jogvita eldöntése szempontjából releváns, az alperesnél a perbeli időszakban hatályos Kollektív Szerződések, azok mellékletei és helyi függelékei alábbi rendelkezéseit.

[85] A KSZ 31.§ rendelkezik a munkaidő-beosztás módosításának szabályairól. Az 5. pont alapján a vezényelt utazói munkarendben foglalkoztatottakra vonatkozó eltérő szabályokat a KSZ 10. számú melléklete tartalmazza: 4.§.

[86] A KSZ 33.§ 1-3. pontjai szerint az utazó szolgálatot ellátó munkavállalók munkaideje a szolgálati óra, amely a szolgálatba jelentkezéstől a szolgálatból való kijelentkezésig tartó időtartam, kivéve a várakozási időt, amely ennek megfelelően nem minősül munkaidőnek. A várakozási idő az egy szolgálaton belüli forduló, illetve közbeeső állomáson a normaidőn túli munkamentes időtartam, amely 5 órától 7 óráig terjedhet, melyre a munkavállalót az alapbére 50% -ának megfelelő díjazás illeti meg.

[87] A KSZ 40.§ 1. pontja alapján az Mt. 107.§ alkalmazásában rendkívüli munkaidőnek minősül:

- a) a munkaidő-beosztástól eltérő munkavégzés (kivéve a vonatkésést)
- b) a munkaidőkereten felül végzett munka,
- c) pihenőnapon végzett munka
- d) rendkívüli munkavégzésként elrendelt munkaszüneti napi munkavégzés
- e) készenlét alatt elrendelt munkavégzés, valamint
- f) az ügylet tartama.

A b) pont szerinti rendkívüli munkavégzés elrendelése esetén a munkaidő-beosztás közlésekor meg kell pontosan határozni a rendkívüli munkavégzésként elrendelt időtartam (szolgálat) kezdő és befejező időpontját. Amennyiben a munkáltató az így kijelölt szolgálatot vagy szolgálatrészt teljesíti, a teljesített munkaidőre abban az esetben jár – munkaidőkereten felüli munkavégzés jogcímén – díjazás, amennyiben a szolgálat vagy szolgálatrész ténylegesen munkaidőkereten felül teljesült.

[88] A KSZ 41.§ határozza meg - figyelemmel az Mt. 277.§ (2) bekezdése által biztosított eltérésre, és az Mt. 165.§-ban rögzített eltérési szabályokra - a rendkívüli munkavégzés pótlékait azzal, hogy a 8. pont értelmében a vezényelt utazói munkarendben foglalkoztatott (V.-i utazó) munkavállalókra a KSZ 10. számú melléklet 11.§-a irányadó: (az adott naptári évben) 1 – 200 óráig 50%, 201-300 óráig 150%. A munkavállaló számára naptári évenként összesen legfeljebb 300 óra rendkívüli munkavégzés rendelhető el. A 4. pont alapján a rendkívüli munkavégzésként felmerült időket az elszámolás szempontjából külön kell nyilvántartani és felmerülésük jogcímén egyszeresen díjazni. Az 5. pont értelmében a rendkívüli munkavégzést elsősorban pénzben kell megváltani. A 8. pont értelmében a vezényelt utazói munkarendben foglalkoztatott (V.-i utazó) munkavállalókra vonatkozó eltérő szabályokat a KSZ 10. számú melléklete tartalmazza.

[89] A KSZ 46.§ 1. pontja alapján a személyszállítási utazószolgálatot ellátók napi pihenőideje 12 óra, amelyet a lakásra (állandó vagy ideiglenes tartózkodási helyre) való érkezéstől az onnan való munkába indulásig (utazási idő) kell figyelembe venni. Az utazási időt, legfeljebb 6 óra időtartamig, a helyi függelékben kell az érintett helységek távolságának arányában meghatározni. Helyi függelék a 12 órás mértéktől eltérhet, de legalább 8 órai pihenőidő lakáson történő biztosítása kötelező. A 3. pont szerint a vezényelt utazói munkarendben foglalkoztatott (V.-i utazó) munkavállalókra vonatkozó eltérő szabályokat a KSZ 10. számú melléklete tartalmazza.

[90] A KSZ 47.§ 1-2. pontja értelmében a forduló-, illetőleg az utazószolgálatot ellátók heti kettő pihenőnapját oly módon kell kijelölni és kiadni, hogy két szolgálat között legalább 48 óra, megszakítás nélküli pihenőidő legyen. Havonta legalább egy alkalommal a 48 órai pihenőidőt úgy kell biztosítani, hogy abba egy teljes szombat és vasárnap is beleessen. Utazószolgálatot ellátók esetében csak a munkavállaló előzetes hozzájárulásával jelölhető ki ez a pihenőidő arra a hétvégére, amikor a vasárnapi napot megelőző szombati napot az Mt. 102.§ (5) bekezdése szerint munkanappá nyilvánították. A pihenőnapokat (a pihenőidőket) a KSZ 30. § 1. pontjában foglaltak szerint közölt munkaidő-beosztásban kell kijelölni és arról a munkavállalót kimutathatóan értesíteni kell.

[91] A KSZ 47.§ 4. pontja alapján a munkavállaló részére a jelen § 1.-2. pontjában meghatározott pihenőnapok helyett hetenként legalább 42 órát kitevő megszakítás nélküli pihenőidő is biztosítható az Mt. 106.§-ban foglaltak alapulvételével. Ez esetben azonban a munkavállalónak a munkaidőkeret átlagában legalább 48 óra heti pihenőidőben részesülnie kell. A helyi függelék 20.§ szerint az utazószolgálatot ellátó, valamint a fordulós (váltásos) munkarendű munkavállalók részére - figyelemmel a Kollektív Szerződés 47.§ 4. pontjában foglaltakra – hetenként legalább 42 órát kitevő megszakítás nélküli pihenőidő is biztosítható. Ez esetben a munkavállalónak a munkaidőkeret átlagában legalább 48 óra heti pihenőidőben részesülnie kell.

[92] A KSZ 47.§ 6. pontja az utazószolgálatosokra eltérő szabályokat vonatkoztat, mely szerint havonta legalább egy alkalommal a pihenőidőt úgy kell biztosítani, hogy annak tartama szombat 0 órától hétfő reggel 6 óráig terjedjen (ún. hétfői pihenőidő); ha az utazószolgálatos az 5. pont szerinti munkarendben végzi munkáját, pihenő idejét az 5. pont szerint is meg lehet határozni.

[93] A KSZ 51.§ 1. pontja alapján a szabadságot és a betegszabadságot – az Mt.124. § és 126. §-ban foglaltaknak megfelelően – a munkaidő-beosztás szerinti munkanapokra kell kiadni oly módon, hogy az általánostól eltérő munkarendben foglalkoztatott munkavállaló a szabadság (betegszabadság) kiadása során a beosztással azonos időtartamra mentesül a munkavégzési kötelezettség alól és a kiadott szabadságot ezzel egyező óraszámban kell elszámolni és nyilvántartani.

[94] A KSZ 67.§ alapján a munkavállaló részére járó munkabért havonta utólag egy ízben, a tárgyhót követő 10. napig kell átutalni a munkavállaló által előzetesen megadott pénzügyi számlájára oly módon, hogy a munkavállaló a munkabérével legkésőbb a megjelölt napon rendelkezessen. A munkabér kifizetési naptól eltérő időben történő

bérfizetést kizárólag a munkabérelőleg fizetése és a munkaviszony megszűnése esetén lehet teljesíteni.

[95] A KSZ 10. számú melléklet 1.§-a határozza meg a vezényelt utazói munkarendben foglalkoztatott (V.-i utazó) munkavállalókra vonatkozó külön rendelkezéseket. A 2.§ szerint V.-i utazószolgálatot ellátónak kell tekinteni a munkakört.

[96] A KSZ 10. számú melléklet 13.§-a értelmében a vezényelt utazói munkarendben foglalkoztatott (V.-i utazó) munkavállaló részére, ha a beosztás szerinti napi munkaidő és/vagy a munkaidő-beosztástól eltérő rendkívüli munkaidő tartama a) a hat órát meghaladja, de a kilenc órát nem éri el 20 perc, b) a kilenc órát meghaladja, az első munkaközi szünetre 25 percet, a másodikra 20 percet kell biztosítani. (Mt.135. § (4) bekezdés)

[97] A felperesekre irányadó, a KSZ-nek a Helységnévl Területi Személyszállítási és V.-i Igazgatóság Kollektív Szerződés Helyi Függeléke II. fejezet 18.§ 1-2. pontja alapján a Helyi Függelék hatálya alá tartozó valamennyi munkavállaló munkaközi szünetének időtartama: 20 perc, második munkaközi szünet biztosítása esetén 25 perc. A munkavállaló két munkaközi szünetét egybefüggően kell biztosítani a Helyi Függelék 4. számú mellékletében meghatározott szolgálati helyeken és munkakörökben. (KSZ 44.§ 4.pont)

[98] A Helyi Függelék 6. számú melléklet II. A) pontja szerint A V.-i utazószolgálatot ellátó munkavállalók vonatkozásában a lakóhelyi napi pihenőidő hossza 12 óra, a TSZVI valamennyi telephelyén. A munkahelyre történő utazási idő közigazgatási határon belül, valamint 0-10 km-re lakóra ½ óra, 40 km-nél nagyobb távolságra lakó esetén 1 ½ óra - 1 ½ óra -tól 3 óra.

[99] A Helyi Függelék 19.§ alapján a napi pihenőidőt a lakásba érkezést követően kell figyelembe venni, azaz az utazási normaidőt kizárólag a napi pihenőidő esetében kell alkalmazni.

[100] A bíróság a per fő tárgyát tekintve a jogvita eldöntése szempontjából irányadónak tekintette az Európai Unióról szóló Szerződés (a továbbiakban: EUSZ), az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Alapjogi Charta), az Irányelv rendelkezéseit, az EUB ítélet megállapításait, valamint a Kúria azonos tárgyú perekben hozott határozatait.

[101] Az EUSZ 4. cikk (3) bekezdése szerint az Unió és a tagállamok a lojális együttműködés elvének megfelelően kölcsönösen tiszteletben tartják és segítik egymást a Szerződésekből eredő feladatok végrehajtásában. A tagállamok a Szerződésekből, illetve az Unió intézményeinek intézkedéseiből eredő kötelezettségek teljesítésének biztosítása érdekében megteszik a megfelelő általános vagy különös intézkedéseket. A tagállamok segítik az Uniót feladatainak teljesítésében, és tartózkodnak minden olyan intézkedéstől, amely veszélyeztetheti az Unió célkitűzéseinek megvalósítását.

[102] Az Alapjogi Charta 31. cikk (2) bekezdése szerint (...) minden munkavállalónak joga van a napi és heti pihenőidőhöz, valamint az éves fizetett szabadsághoz.

[103] Az Irányelv 1. cikk (1) bekezdése értelmében az irányelv a minimális biztonsági és egészségvédelmi követelményeket állapítja meg a munkaidő megszervezése tekintetében. (2) Ezt az irányelvet kell alkalmazni: a) a napi és a heti pihenőidő és az éves szabadság minimális időtartama, a szünetek és a maximális heti munkaidő esetében.

[104] Az Irányelv 3. cikke értelmében a tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy minden munkavállalót 24 órás időtartamonként 11 összefüggő órából álló minimális napi pihenőidő illessen meg. Az 5. cikk szerint tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy minden munkavállalót hétfőnaponként 24 órás minimális, megszakítás nélküli pihenőidő, továbbá a 3. cikkben említett 11 órás napi pihenőidő illessen meg. Ha azt objektív, műszaki vagy munkaszervezési feltételek indokolják, a minimális 24 órás pihenőidő alkalmazható. A 15. cikk értelmében az Irányelv nem sérti a tagállamoknak azt a jogát, hogy olyan törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket alkalmazzanak vagy vezessenek be, amelyek a munkavállalók biztonságának és egészségének védelme szempontjából kedvezőbbek.

[105] Az Irányelv 16. cikke alapján A tagállamok a következő cikkek alkalmazásában referencia időszakot állapíthatnak meg: a) az 5. cikk alkalmazásában (heti pihenőidő) a referencia-időszak nem haladhatja meg a 14 napot; (...) Ha az 5. cikk által előírt minimálisan 24 órás heti pihenőidő ebbe a referencia-időszakba esik, akkor azt az átlagszámításnál nem lehet figyelembe venni.

[106] Az Irányelv 17. cikke kimondja, hogy (1) A munkavállalók biztonság- és egészségvédelméről szóló általános elvekre tekintettel a tagállamok eltérhetnek a 3-6., 8. és 16. cikktől. (2) A (3), (4) és (5) bekezdés szerinti eltérések elfogadhatók törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezésekkel vagy kollektív szerződésekkel vagy a szociális partnerek által kötött megállapodásokkal, feltéve, hogy az érintett munkavállalók számára egyenértékű kompenzáló pihenőidőt biztosítanak, vagy kivételes esetekben, ha kompenzáló pihenőidő biztosítása objektív okok miatt nem lehetséges, akkor az érintett munkavállalókat megfelelő védelemben részesítik.

[107] Az Irányelv 18. cikke értelmében a 3., 4., 5., 8. és 16. cikktől kollektív szerződések vagy a szociális partnerek által nemzeti vagy regionális szinten kötött megállapodások alapján, vagy az általuk megállapított szabályoknak megfelelően kollektív szerződések vagy a szociális partnerek által kötött alacsonyabb szintű megállapodások alapján lehet eltérni.

Az Irányelv vertikális közvetlen hatálya

[108] A [21] bekezdésben ismertettek szerint felperesek a jogi érvelésükben az Irányelv közvetlen és közvetett hatályával kapcsolatban egymásnak ellentmondó jognyilatkozatokat tettek. Egyrészt hivatkoztak arra, hogy a 3. és 5. cikk átültetése a magyar jogba megtörtént, másrészt a 2023. január 01. napjától hatályos normaszöveg felhívásával arra is hivatkoztak, hogy mivel azok az Irányelvtől eltérően rendelkeznek, úgy az Irányelv fenti szabályait kell közvetlenül alkalmazni. A bíróság a [28] bekezdésben ismertetett ezzel kapcsolatos alperesi

jogi érveléssel teljes egészében egyetértve rögzíti, hogy az Irányelv 3. és 5. cikkei a perbeli tényállás mellett nem bírnak vertikális közvetlen hatállyal. Azok átültetésre kerültek a magyar jogba: Mt. 104.§ (1) bekezdés, Mt. 106.§. Utal továbbá bíróság a Kúria Pfv.I.20.807/2023/5.számú (BH2024.184.) precedensképes határozatára, mely szerint a bíróság a kérelemhez és jogállításhoz van teljesen kötve [Pp. 342.§ (1), (3) bekezdések], a felek jogi érveléséhez nincs, az érvényesített jogon, a kereseti kérelmen és az ellenkérelmen belül a fél jogi érvelésétől eltérő indokok mentén is határozhat. Mivel jelen perben a felperesek kereseti követeléseivel érintett peresített időszak teljes egészében 2023. január 1. napját megelőző, felpereseknek a vertikális közvetlen hatályra vonatkozó jogi érvelése a per főtárgyát képező jogvita eldöntése szempontjából indifferens, azt a bíróság mellőzte.

Az Mt. 104.§ (1) bekezdés és az Mt. 106.§ alaptörvénykonform és az uniós joggal összhangban álló értelmezése

[109] Az Mt. 5.§ (1) bekezdése értelmében az Mt. rendelkezéseit Magyarország és az Európai Unió jogrendjével összhangban kell értelmezni. Az EUSZ 4. cikk (3) bekezdése értelmében a magyar bíróságoknak a nemzeti jogszabályokat az Irányelv céljával és rendelkezéseivel összhangban kell értelmezniük. Az Irányelv célja minimum-követelmények megállapítása a munkavállalók élet- és munkafeltételeinek javítása érdekében, a tagállamok a 15. cikk értelmében kedvezőbb feltételek kialakítására jogosultak.

Az Irányelv értelmezése

[110] Az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdése értelmében a Kúria biztosítja a bíróságok jogalkalmazásának egységét. Az Alaptörvény a jogegység biztosításának részletszabályait nem határozza meg, annak tartalmi elemeit a Bszi. bontja ki. Az egységes és az Alaptörvénnyel összhangban álló joggyakorlatot azonban a Bszi-ben rögzítettek mellett a korlátozott precedens-rendszer is biztosítani hivatott. E szerint a bíróságok kötelesek a Kúria jogértelmezését követni, attól az ügy egyedi körülményei, vagy az Alaptörvénnyel való összhang megteremtése érdekében térhetnek csak el, az eltérést kötelesek külön megindokolni.

[111] A Kúria döntése akkor tekinthető egy adott ügy vonatkozásában precedens értékűnek, vagyis a Kúria jogértelmezése akkor köti a bíróságot, ha az adott per tényállása és az annak alapján érvényesített jog a lényegét tekintve megegyezik a Kúria előtt folyamatban volt ügy tényállási elemeivel és a Kúria előtt érvényesített joggal, illetve a Kúria jogértelmezése az előtte folyamatban volt ügyben hozott döntés releváns jogi indoka. A perbeli esetben valamennyi feltétel teljesült. A Kúria Mfv.II.10.025/2024/6. számú végzésének precedensképes jellegét a Kúria az Mfv.IV.10.044/2024/6.sz. végzésében maga is kinyilvánította az [55] bekezdésben foglaltak szerint. A per fő tárgyát tekintve jelen perrel azonos jogkérdést tartalmazó egyedi munkaügyi perekben a Kúria felülvizsgálati eljárásban eljáró tanácsai azonos következtetésekre jutottak a perbeli jogkérdések kapcsán, melyből egyértelműen megállapítható, hogy mi a Kúria egységes és irányadó jogi álláspontja a jelen perre vonatkozóan is. Erre figyelemmel a bíróság a Pp. 346.§ (5) bekezdése alapján elutasította az alperes azon indítványát, hogy jelen per fő tárgyát képező jogkérdésben a [14] bekezdésben ismertetett, a Kúria közzétett határozataitól térjen el.

[112] Az Irányelv 3. és 5. cikkének megfelelő értelmezés érdekében a Miskolci Törvényszék az EUB előtt előzetes döntéshozatali eljárás keretében az Irányelv 3. és 5. cikkének, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartája 31. cikk (2) bekezdésének értelmezésével kapcsolatos kérdéseket tett fel. Az EUB ítélet a napi és a heti pihenőidő meghatározását nem utalta vissza a nemzeti bíróságok hatáskörébe, hanem úgy foglalt állást, hogy azok önálló (autonóm) uniós jogi fogalmak, melyek értelmezéséről ezáltal végső soron az EUB jogosult dönteni.

[113] A Kúria Mfv.II.10.025/2024/6. számú precedensképes végzése [78], valamint a Kúria Mfv.IV.10.044/2024/6.sz. végzése [67] egyértelműen kimondta, hogy a nemzeti bíróságoknak ugyanazon uniós jogforrás értelmezése körében, az azonos, vagy hasonló tényállású ügyekben követniük kell az EUB korábban meghozott ítéleteit (66/79., 127/79. és 128/79. sz. egyesített ügyekben 1980. március 27-én meghozott ítélet 9. pont). Erre figyelemmel az EUB ítéletben foglaltak irányadóak jelen perbeli tényállás mellett is.

[114] Az EUB ítélet - a magyar szabályozás (Mt., Közlekedési eszköz tv., alperesre irányadó KSZ.) ismeretében- az alábbi megállapításokat tette. Az Alapjogi Charta 31. cikk (2) bekezdésével összefüggésben 1) az Irányelv 5. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az Irányelv 3. cikkében előírt napi pihenőidő nem képezi az 5. cikkben említett heti pihenőidő részét, hanem ahhoz hozzáadódik; 2) az Irányelv 3. és 5. cikkét úgy kell értelmezni, hogy amennyiben valamely nemzeti szabályozás harmincöt óra egybefüggő időtartamot meghaladó heti pihenőidőt ír elő, a munkavállaló számára ezen időtartamon felül az ezen Irányelv 3. cikkében biztosított napi pihenőidőt is ki kell adni; 3) az Irányelv 3. cikkét úgy kell értelmezni, hogy amikor a munkavállaló számára heti pihenőidőt adnak ki, e munkavállaló jogosult arra is, hogy az említett heti pihenőidőt megelőzően napi pihenőidőben részesüljön.

[115] Az EUSZ 4. cikk (3) bekezdésben foglaltaknak megfelelően a fentieknek és az EUB ítéletnek a Kúria Mfv.II.10.025/2024/6. számú precedensképes döntésében foglalt értelmezés feleltethető meg a [68]-[70], [74], [76], [82], [83] bekezdések szerint, figyelemmel a Kúria Mfv.II.10.044/2024/6. számú döntésében foglalt [70]-[72], [89] bekezdéseire, valamint a Kúria Mfv.II.10.055/2024/6. számú döntésében foglalt [63] bekezdésére is. Az Irányelv az Mt.-be áttételre került. Az Mt. 104.§ (1) bekezdése alapján a napi munka befejezése és a következő napi munkakezdés között legalább 11 óra egybefüggő pihenőidőt (napi pihenőidő) kell biztosítani. Az Mt. 106.§ (1) bekezdése a heti pihenőidőt 48 órában szabályozza, és nem tartalmaz utalást a napi pihenőidőre és annak tartamára. A Kúria döntése értelmében az Irányelv és az Mt. rendelkezéseinek az összevetéséből az következik, hogy a magyar jogalkotó a napi pihenőidő szabályozásánál a minimum követelményt vette át, míg a heti pihenőidő tekintetében - az Irányelv 15. cikke alapján - kedvezőbb rendelkezést tartalmaz [68]-[69]. A Kúria fenti értelmezése a jogcím szerinti elkülönítés elve mentén biztosítja, hogy a magyar szabályozás megfelel az uniós jognak.

[116] A napi és a heti pihenőidő rendeltetése és kiadása tekintetében kiinduló pontként a 12/2020. (VI.22.) AB határozat szolgálhat, mely az Alaptörvény XVII. cikk (4) bekezdésének értelmezése során kimondja, hogy a napi és a heti pihenőidő a munkavállalókat önálló jogcímen illeti meg, mivel azok rendeltetése eltérő [70].

[117] Az EUB vizsgálta a KSZ szerint biztosítandó pihenőidő 42 órás időtartamát, és kimondta, hogy a napi pihenőidőt ezt meghaladóan is biztosítani kell, és így kell eljárni a nemzeti szabályozás által előírt heti pihenőidő időtartama esetén is [74].

[118] Az EUB vizsgálta továbbá, hogy a munkavállaló jogosult-e arra is, hogy a heti pihenőidő előtt részesüljön napi pihenőidőben, és megállapította, hogy a munkavállalónak közvetlenül a munkaidőt követően kell napi pihenőidőben részesülni, függetlenül attól, hogy a napi pihenőidőt munkaidő követi-e vagy sem. Ha a napi és a heti pihenőidőt egybefüggő módon nyújtják, a heti pihenőidő csak akkor kezdődhet el, ha részesült napi pihenőidőben [76], [83].

[119] A Kúria az Mt. 104.§ és 106.§ értelmezése körében kiemelte, hogy az irányelvi minimumtól kedvezőbb időtartamon felül is ki kell adni a napi pihenőidőt a munkavégzést követően, amely független attól, hogy a napi pihenőidőt munkavégzés követi-e. Mindezek alapján az alperes megalapozatlanul állította, hogy a heti pihenőidő magában foglalja a napi pihenőidőt is [76].

[120] A Kúria az Mfv.II.10.044/2024/6. számú döntésében kifejtette, hogy a napi pihenőidő kiadásának mellőzése az Irányelv 3. és 5. cikkébe ütközik, és sérti az EU Alapjogi Chartájának 31. cikk (2) bekezdését is, végzés [70]. A Kúria kiemelte, hogy a heti pihenőidőt megelőző munkavégzés után a napi pihenőidőt is be kell osztani, melynek elmaradása ellentétben áll az EUB ítéletében kifejtett követelményekkel és az Alkotmánybíróság jogértelmezésével, ezért jogszabálysértő [71]. A Kúria állást foglalt abban a kérdésben is, mely szerint a munkaidő-beosztás a munkáltatónak nemcsak joga, hanem kötelezettsége is az Mt. 96.§ (1) bekezdése alapján. A jogszabályba ütköző munkaidő-beosztás jogszabályba ütköző munkáltatói utasításnak tekintendő, ekként semmis, akkor is, ha a munkavállaló azt nem tagadja meg [72].

[121] A Kúria az Mfv.II.10.055/2024/6. számú döntésében kitért arra, hogy az eljáró bíróságoknak figyelemmel kell lenni a Kúria Mfv.X.10.257/2019/7. számú ítéletére, kiemelve, hogy a munkaidő-beosztás szabálytalansága esetén nem a pihenőidő jellegének, hanem a beosztás elmulasztásának van jelentősége, mert az Mt. 104.§ (1) bekezdése nemcsak „mérték”, hanem „beosztási” szabályt is tartalmaz [63].

[122] A Kúria az Mfv.II.10.044/2024/6. számú döntésében rögzítette, hogy a napi pihenőidő szabályának megszegése okán a jogkövetkezmény vizsgálata körében fenntartandó és az adott tényállásra megfelelően alkalmazandó az Mfv.X.10.257/2019/7. számú precedensképes határozatban foglalt álláspont. Eszerint, ha a ténylegesen beosztott heti pihenőidő kezdetének időpontja megállapítható, az EUB ítélete alapján a munkáltatónak ezt megelőzően kell biztosítani az Mt. 104.§ (1) bekezdésében foglalt, egybefüggő napi pihenőidőt, ha ezt nem biztosítja, akkor az eljárása jogellenes. A jogellenesség következménye az, hogy a napi pihenőidő tartamára elrendelt munkavégzés rendkívüli munkaidőben végzett munkának minősül és arra az Mt. 143.§ rendelkezéseit kell alkalmazni [89].

[123] A bíróság a szabadságot megelőzően biztosítandó napi pihenőidő kérdésében a következők szerint foglalt állást. A perbeli tényállás mellett az Mt. 124.§ (4) bekezdése és a

KSZ 51.§ 1. pontja alapján megállapítható, hogy a munkavállaló a szabadság kiadása során a beosztás szerinti munkaidejével azonos időtartamra mentesül a munkavégzési kötelezettség alól, a kiadott szabadságot ezzel egyező óraszámban kell nyilvántartani és elszámolni. A felperesek napi teljes munkaideje 8 óra volt, azaz a szabadságot a beosztás szerinti nap 24 óráján belül 8 óra időtartamban kellett tervezni. Az EUB ítélet az 57. pontban rögzítette, hogy a munkavállalónak a napi pihenőidőben közvetlenül a munkaidőt követően kell részesülnie, függetlenül attól, hogy a munkavégzést munkaidő követi-e vagy sem. A Kúria az Mfv.II.10.025/2024/6.sz. precedensképes határozatában az EUB ítélet fenti megállapításával egyezően foglalt állást ebben a kérdésben [76]. A napi pihenőidő a teljesített munkavégzéshez és nem az azt követő időszakhoz kötődik, így elválik attól, legyen az munkaidő, pihenőidő vagy szabadság. Ezáltal az alperesnek a szabadságot megelőző munkavégzést követően is biztosítania kellett a napi pihenőidőt.

[124] A bíróság álláspontja szerint az utazási időnek a ki nem adott napi pihenőidő időtartamához történő hozzászámítására és ezáltal a rendkívüli munkavégzés pótlékának megállapítására az Mt. 86. § (3) bekezdés b) pontja figyelembevételével az adott alapot, hogy az utazási idő célja az, hogy a napi munkavégzést követően a napi pihenőidő teljes időtartama a lakóhelyen biztosított legyen. Ez a cél fogalmazódik meg a KSZ 46.§ 1. pontja szerinti rendelkezésben is, mely szerint a lakóhelyi napi pihenőidő a lakásra való érkezéstől illeti meg a munkavállalót. Ennek megfelelően a rendkívüli munkavégzés pótléka tekintetében az utazási időre eső munkavégzés a napi pihenőidő alatti munkavégzés jogi megítélése alá esik.

[125] Mindezek alapján megállapítható, hogy az alperes az Irányelv 3. és 5. cikkével, az Alapjogi Charta 31. cikk (2) bekezdésével, az AB határozat rendelkezéseivel, az EUB ítélettel és a Kúria vonatkozó döntéseivel ellentétes és jogszabálysértő munkaidő beosztási gyakorlatot alkalmazott azzal, hogy az Mt. 104.§ (1) bekezdésében foglalt napi pihenőidőt a heti pihenőidőt, a szabadságot, az érdekképviseleti távollétet megelőzően a felperesek részére nem adta ki. A jogsértés jogkövetkezményeként az Mt. 143.§ (2) bekezdés a) pontjában foglalt rendkívüli munkavégzés pótléka alkalmazandó.

[126] Elévülés

[127] A bíróság a szabadságot megelőzően ki nem adott napi pihenőidőre eső rendkívüli munkavégzés bérpótlékigénye jelen perbeli érvényesítését tekintve az elévülés kérdését az alperes [41]-[42] bekezdésekben ismertetett hivatkozásai, valamint az Mt. 286.§ (3) bekezdése alapján hivatalból is vizsgálta. Ez mellett a per fő tárgyát képező, a heti pihenőidő előtt ki nem adott napi pihenőidőben végzett rendkívüli munkavégzés bérpótlékigénye jelen perbeli érvényesítését tekintve az elévülést hivatalból vizsgálta az Mt. 286.§ (3) bekezdése alapján.

[128] A fenti bérpótlékigények jelen perbeli együttes érvényesítésére a [18] bekezdésben ismertetett számítási metodikát tartalmazó felperesi táblázatok benyújtásával első alkalommal 2025. január 07. napján, majd azt követően 2025. október 9. napján került sor (végleges kereset-változtatás), melyek minden esetben adott naptári napra/napokra vonatkoztak.

[129] Az elévülés tekintetében a bíróságnak az Mt. 286.§ (1) bekezdése, az Mt. 286.§ (4) bekezdése, valamint a Ptk. 6:22.§ (2) bekezdése alapján azt kellett tételesen (a felperesi táblázatokban soronként) vizsgálnia, hogy a végleges kereset-változtatáshoz csatolt felperesi táblázatokban az egyes naptári napokra (felperesi táblázatok 6. oszlopa) érvényesített bérpótléki igény az esedékességtől számított hároméves elévülési időn belül került előterjesztésre, vagy sem.

[130] Az I. rendű felperes által elsőként megjelölt naptári napra (2018. április 06. - 1. sor) vonatkozó bérpótléki igény esedékessége az Mt. 155.§ (1)-(2) bekezdései, 157.§ (1) bekezdése és a KSZ 67.§ alapján 2018. május 10. napja volt. Az általa utolsóként megjelölt naptári napra (2021. március 26. – 126. sor) vonatkozó bérpótléki igény esedékessége 2021. április 10. napja volt. A II. rendű felperes által elsőként megjelölt naptári napra (2018. április 03. - 1. sor) vonatkozó bérpótlék igény esedékessége 2018. május 10. napja volt. Az általa utolsóként megjelölt naptári napra (2021. március 29. - 124. sor) vonatkozó bérpótléki igény esedékessége 2021. április 10. napja volt. A fenti két szélső időpont közötti minden egyes naptári nap esetén soronként kellett vizsgálni azt, hogy az arra vonatkozó bérpótléki igény az esedékességtől (következő hónap 10. napja) számított 3 éven belül érvényesítésre került vagy sem. A keresetlevelet I.r. felperes 2021. május 05. napján, a II.r. felperes 2021. május 10. napján terjesztette elő. A bíróságnak a végleges kereset-változtatáshoz csatolt felperesi táblázatok 1-126., illetve 1-124. sorok [6.] oszlopában megjelölt naptári napokat kellett tételesen összevetni a keresetlevélhez csatolt táblázatok első oszlopában megjelölt naptári napokkal. Azokra a naptári napokra érvényesített igények évültek el, amelyek a végleges kereset-változtatáshoz csatolt táblázatokban szerepeltek, de a keresetlevélhez csatolt táblázatokban nem. I-II. rendű felperesek ugyanis a keresetlevelet követő első olyan kereset-változtatást, amely konkrét naptári napokra határozta meg a bérpótléki igények érvényesítését, 2024. augusztus 29. napján terjesztettek elő, így szükséges és elégséges volt a keresetlevél és a végleges kereset-változtatás táblázatainak tételes összehasonlítása. Tekintve, hogy amennyiben a végleges kereset-változtatás táblázatai olyan naptári napokra vonatkozó igényt tartalmaztak, melyek a keresetlevél táblázataiban nem kerültek feltüntetésre, de a 2024. augusztusi kereset-változtatás táblázataiban igen, elévültek.

[131] A bíróság a [127] bekezdésben nevesített elévült követeléseket az Mt. 286.§ (4) bekezdése által felhívott Ptk. 6:23.§ (1) bekezdése alapján jogalap hiányában elutasította. Az elévült követeléseket a bíróság a [161], [163] bekezdések táblázataiban Szabadság, és Elévült elnevezésű oszlopokban tüntette fel, kivastagítva jelölve a hónapot és a naptári napot. A Szabadság oszlopban az elévült követelések: [161]: a 2018.12.19., a 2020.01.04., a 2020.02.08., a 2020.03.23., a 2020.05.31., a 2021.03.03. napjaira; [163]: 2018.07.02., 2018.08.01., 2019.05.13., 05.21. napjaira előterjesztett bérpótléki igények. Az elévült követelések levonásra kerültek a felperesi követelésekből.

[132] A bíróság az elévülés megszakításával kapcsolatban a 6:25. § (1) bekezdés c/ pontjára történő felperesi hivatkozást, miszerint a keresetlevél I.r. felperes esetében 2021. május 05. napján, a II.r. felperes esetében 2021. május 10. napján történt előterjesztése egységesen megszakította volna a felperesi bérpótléki igény érvényesítésére irányadó elévülést, az alábbiak szerint nem fogadta el. A Ptk. 6:22. § (2) bekezdése szerint az elévülés akkor kezdődik, amikor a követelés esedékessé válik. A bíróság a [130] bekezdésben részletesen kifejtette, hogy a peresített időszakon belül az egyes naptári napokra érvényesített bérpótlék igényeket, azok esedékességét, és az ahhoz számított 3 éves elévülési időt a felperesi táblázatok összes sorában tételesen, egyenként kell vizsgálni. Példaként említi a bíróság az

alábbiakat. Az I. rendű felperesi táblázatokban nevesített, 2018.12.19. napjára érvényesített bérpótléki igény esedékessége 2019.01.10. napja volt. Az ehhez számított 3 éves elévülési idő vége 2022.01.10. napja volt, így az ezen időpont előtt keresettel való érvényesítés esetén a követelés nem évült el. A perbeli tényállás mellett az I. rendű felperes által 2021. február 05. napján előterjesztett keresetlevél 2018.12.19. napra vonatkozó bérpótléki igényt nem tartalmazott. Erre a napra I. rendű felperes bérpótléki igényt első alkalommal a 2024. augusztus 29. napján érkeztetett kereset-változtatásában terjesztett elő. Az igény elévült. A 2018.12.19. napra vonatkozó bérpótléki igényt a végleges kereset-változtatás felperesi táblázatai is tartalmazták, de a keresetlevél nem. Az igény 2022. január 10. napjáig keresettel nem került érvényesítésre.

[133] A bíróság a szabadságot megelőzően ki nem adott napi pihenőidőben az I-II. rendű felperesek által állított rendkívüli munkavégzések (2019.08.14., 2019.10.19., 2020.04.26., 2020.07.14., 2020.12.06.); (2018.10.04., 2019.03.21., 2020.04.14., 2020.07.07., 2020.08.05., 2020.12.31.) el nem évült bérpótléki igényeit az alperes [41]-[42] bekezdésekben ismertetett jogi érvelésétől eltérően arra figyelemmel utasította el jogalap hiányában, hogy a felek egyező előadását alátámasztó tényvezénylések, bérfizetési jegyzékek és időkimutatási listák alapján megállapíthatóan alperes a szabadság alatt a pihenési időt ténylegesen egy naptári nap (00.00-24:00) terjedelemben biztosította, amely alatt, továbbá az azt követően beosztott heti pihenőidőben, illetve hétvégi pihenőidőben az I. rendű felperes ténylegesen (semmilyen jogcímen) munkát nem végzett. A felek Pp. 266.§ (1) bekezdése szerinti perbeli egyező előadása alapján a felpereseket, így az I. rendű felperest is, bérpótlék a napi pihenőidőben végzett tényleges munkavégzés után illeti meg. Alperes az Mt. 124.§ alapján a szabadságot a felek által sem vitatottan munkanapra adta ki és 07:00-15:00 óra közötti időtartamban 8 órában tartotta nyilván. Felperesek számítása is ezen időpontokhoz igazodott azzal, hogy a szabadság kezdő időpontjától I. rendű felperes esetében pl. 2019.08.15. 07:00 órától visszafelé számították a 12,5 óra napi pihenőidőt, és annak kezdő időpontját 2019.08.14. 18:30 órában állapították meg. Ezen számítás szükségszerűen érinti az utolsó napi munkavégzés időtartamát (2019.08.14. 13.11 órától – 2019.08.14. 22:57 óráig), így a 2019.08.14. 18:30 óra és 2019.08.14. 22:57 óra közötti nettó munkavégzés (levonva a 45 perc munkaközi szünetet) 3,70 órájára a felperesi számítás szerint elvileg megállapítható lenne a rendkívüli munkavégzés után járó bérpótlék. A jelen perre is irányadó, a Kúria precedensértékű határozata szerint jelen perbeli tényállás mellett a napi pihenőidőt közvetlenül az utolsó munkavégzés után kellett volna kiadni, és a bíróságnak kell megállapítani a heti pihenőidő kezdő időpontját. A fenti határozatot követően a Kúria a jelen perrel azonos jogkérdést tartalmazó egyedi munkaügyi perekben ugyanígy foglalt állást. Jelen perbeli tényállás mellett, a tényvezénylések, a bérfizetési jegyzékek és az időkimutatási listák alapján a heti pihenőidő, illetve a hétvégi pihenőidő kezdő időpontjai megállapíthatóak: pl. 2019.08.17. 00:00 óra. Az ezen időpontokhoz képest megállapítható megelőző 12,5 óra napi pihenőidőben I. rendű felperes biztosan nem végzett munkát. I.r. felperesnek a szabadság kezdő időpontjától visszafelé való számítás jogalapja a bíróság jogi álláspontja szerint a Kúria fenti határozataiból nem vezethető le. A fentiek szerint jogalap hiányában elutasított követeléseket a bíróság a [161], [163] bekezdések táblázataiban (Szabadság - elnevezésű oszlopban – hónap, nap jelöléssel) rögzítette. Az elutasított követelések, összecszerűségében a felperesi számításokkal egyezően, levonásra kerültek a felperesi követelésekből.

Összecszerűség

[134] A bíróság a felek által bruttó összegekben elvégzett számítások összecszerúsége körében az 1.M.70.069/2024/22.sz. alatt csatolt végleges kereset-változtatást, az ahhoz csatolt felperesi táblázatokat, az 1.M.70.069/2024/24.sz. alatt csatolt végleges alperesi ellenkérelem-változtatásnak a felperesi számításokra vonatkozó előadásait, valamint az ahhoz csatolt alperesi táblázatokat tekintette irányadónak. A bíróság a számítások körében kiemelten értékelte a 2025. november 10. napján megtartott folytatólagos perfelvételi tárgyaláson (1.M.70.069/2024/27.sz. jegyzőkönyv) a felek jogi képviselői által a kereseti követelések és az alperes által levonni kért összegek jogalapjára és számításaira vonatkozó Pp. 266.§ (1) bekezdés szerinti alábbi egyező előadásokat.

[135] Felperesek a ténytáblák adatai szerint, a beosztásuk alapján végeztek munkát, kereseti követelést csak a heti pihenő idő előtt ki nem adott napi pihenőidőre eső tényleges munkavégzés alapoz meg, az igény legfeljebb ennek időtartamán belül érvényesíthető. A felek számításai a ténytáblák, a bérfizetési jegyzékek és az időkimutatási listák adatain alapulnak. Alperes a keresettől eltérő egyéb jogcímenen a rendkívüli munkavégzések pótlékait megfizette, a heti pihenő időt megelőzően kiadott szabadság alatt nem volt rendkívüli munkavégzés elrendelve, az utazási idő mértékét a felek 1x-esen vették figyelembe.

[136] A felek a per során több alkalommal, több iratban becsatolt, a felek rendelkezésére álló „Havi munkaidő beosztás” elnevezésű, tényvezényléseket tartalmazó, ténytáblák alapján végezték a számításokat. A számítási metodikában a ténytáblákban feltüntetett heti pihenő idő kezdő időpontját vették figyelembe, ami egyben a ki nem adott napi pihenő idő befejező időpontja. Felperesek a napi pihenő időben végzett tényleges munkavégzésre számították a bérpótlékot. A számítási metodikában a bruttó havi besorolási béreket, helyesen megnevezve az 1 órai pótlékalap bruttó órabéreit, a munkaidőkereten felüli munkavégzés időtartamát, az irányadó bérpótlékok mértékét a keresetlevélhez becsatolt és a felek rendelkezésére álló bérfizetési jegyzékek és időkimutatási listák tartalmazzák.

[137] Az alperes által a 2025. szeptember 23-i tárgyaláson részletesen ismertetett és a számításaiban a kereseti követelésekből három jogcímen („megváltott heti pihenőidő”, túlszolgálat, munkaidőkereten felüli rendkívüli munkavégzés) levonásba helyezett rendkívüli munkavégzések pótlékai megfizetésre kerültek.

[138] A felperesek által számított bérpótlékmértékekkel, valamint az alperes által az I. rendű felperes vonatkozásában a számításai során a 2019-2020. évekre alkalmazott súlyozott átlaggal kapcsolatban a felek az 1.M.70.069/2024/27.sz. jegyzőkönyvben rögzített, a bíróság anyagi pervezetése körében adott tájékoztatást követően igazságügyi könyvszakértői bizonyítást nem indítványoztak a számítások szakértői ellenőrzése, alátámasztása céljából. A számítási metodikákat tekintve a felek a saját számításaikat tartották fenn, és kérték, hogy azt fogadja el a bíróság, az ellenérdekű fél számításával szemben. Az ellentétes számítások eredményeképp az összecszerúségeket nem vitatták.

[139] A bíróság a felek számításainak összehasonlítása során a keresetlevelekhez csatolt bérfizetési jegyzékek és időkimutatási listák adatait használta fel. A per során több ízben becsatolt ténytáblák közül a bíróság az 1.M.70.033/2024/5.sz. alatt 2024. április 9. napján csatolt ténytáblák adatait használta fel.

[140] A bíróság osztotta a felek azon egyező álláspontját, hogy csak a ténylegesen teljesített munkavégzés időtartamára érvényesíthető bérpótlékigény, és ugyanarra az időszakra kétszeresen nem lehet rendkívüli munkavégzés után járó bérpótlékot elszámolni. Erre való tekintettel vizsgálta a bíróság a feleknek az alperes által levonásba helyezett „megváltott heti pihenőidőre”, túlszolgálatra és a munkaidőkereten felüli rendkívüli munkavégzésre megfizetett pótlékokra vonatkozó érvelését. Felperesek az alperessel egyezően adták elő, hogy a fenti jogcímen az alperes megfizette a bérpótlékokat. Jogi álláspontjuk szerint a levont bérpótlékok a keresethez képest más jogcímenek illetik meg a felpereseket, így azokat nem lehet levonni. A levonásokat jogalap hiányában kérték elutasítani. A levonás során alkalmazott alperesi számításokat és azok eredményeképp azösszegezésüket nem vitatták.

[141] Az alperesi táblázatok szerint alperes a perbeli időszakban „megváltott heti pihenőidő” címén az I. rendű felperesnek 180.531.- forintot, a II. rendű felperesnek 637.033.- forintot fizetett meg.

[142] A bíróság nem osztotta azt az alperesi érvelést [46], miszerint a heti pihenőidőben elrendelt rendkívüli munkavégzésért megfizetett rendkívüli munkavégzési pótlékkal a heti pihenőidő teljes egészében „megváltásra” került, és eszerint nem értelmezhető sem a heti pihenőidő kiadása (mivel azt az alperesnek már nem kellett biztosítani), sem a heti pihenőidő előtti napi pihenőidő-hiány, és csak az vizsgálható, hogy a rendes munkaidőben és az elrendelt rendkívüli munkavégzés között a napi pihenőidő ki lett-e adva. A Kúria Mfv.IV.10.044/2024/6. számú döntésére figyelemmel a bíróság álláspontja szerint - elfogadva a felperesek [59] bekezdésben ismertetett jogi érvelését - a heti pihenőidő kezdete és vége, valamint az időtartam heti pihenőidő jellege a munkaidő-beosztásban rögzült, így az nemcsak a beosztáskor, hanem az elszámoláskor is heti pihenőidőként veendő figyelembe, utóbb nem „minősíthető át” napi pihenőidővé azon az alapon, hogy rendkívüli munkavégzés elrendelése okán a heti pihenőidő megváltásra került. A heti pihenőidőben elrendelt rendkívüli munkavégzés pótlékának a megfizetésével nem a heti pihenőidő „megváltása”, hanem az adott időtartamban végzett rendkívüli munka ellentételezése (bérpótlékkal való kompenzálása) történt meg, a heti pihenőidő jellege nem módosult. Alperes tényállítást tett arra vonatkozóan, hogy ezekben az esetekben alperes az eredeti munkaidő-beosztást a rendkívüli munkavégzés elrendelésével jogszerűen módosította, a ténytablák, az időkimutatási listák és a bérfizetési jegyzékek szerint a rendes/rendkívüli/rendes munkavégzések között a lakóhelyi pihenőidőket ténylegesen biztosította, melyeket meghaladóan további napi pihenőidő beosztására nem volt szükség. Fenti tényállítással kapcsolatban jogszabályt nem jelölt meg. Az érvelés azért sem elfogadható, mivel a napi pihenőidő az azt megelőző munkavégzéshez kötődik, így a kiadása a heti pihenőidő előtt kötelező. Alperes jogi érvelése ellentétes a napi és a heti pihenőidő külön jogcímen való elkülönítését kimondó EUB ítélettel, AB határozattal és a Kúria precedensképes határozataival is. Mindezek alapján ezen a jogcímen való levonásokat a bíróság nem találta megalapozottnak és azokat jogalap hiányában mellőzte.

[143] A bérfizetési jegyzékek alapján megállapítható volt, hogy alperes a felpereseknek túlszolgálat során teljesített rendkívüli munkavégzésért az Mt. 143.§ (2) bekezdés a) pontja alapján 50%-os, illetve 150%-os mértékű bérpótlékot fizetett meg, figyelemmel a KSZ 41.§ 5. pontjára is, miszerint a rendkívüli munkavégzést elsősorban pénzben kell megváltani. A bíróság a ténytablák és az időkimutatási listák alapján megállapította, hogy túlszolgálat esetén

felperesek a ki nem adott napi pihenőidőbe eső munkavégzés befejező időpontjaként a túlszolgálatnál növelt munkaidő végét vették alapul. A túlszolgálatnál érintett alábbi napokra a felperesek keresete megalapozott volt, ezért az alábbi túlszolgálati órák kétszeresen kerültek volna bérpótlékkal ellentételezésre. Az alperes [48] bekezdésben rögzített levonásra vonatkozó jogi érvelése megalapozott volt, ezért annak a bíróság az alábbi számítás mellett helyt adott.

[144] I. rendű felperes esetében a felperesi táblázat 24. sorában rögzített, 2018. október 21. napján teljesített 1,60 óra, a 74. sorában rögzített, 2020. január 29. napján teljesített 9,76 óra, a 122. sorában rögzített, 2021. február 25. napján teljesített 8,78 óra, a 124. sorában rögzített, 2021. március 5. napján teljesített 2,15 óra kétszeresen került elszámolásra. A levont összegek az alperesi számítást elfogadva a következők. 2018. október 21. napján 1.891.- forint, 2020. január 29. napján 11.091.- forint, 2021. február 25. napján 21.950.- forint, 2021. március 5. napján 4.886.- forint.

[145] II. rendű felperes esetében a felperesi táblázat 1. sorában rögzített, 2018. április 3. napján teljesített 4,57 óra, a 103. sorában rögzített, 2020. szeptember 21. napján teljesített 0,13 óra, a 115. sorában rögzített, 2021. január 08. napján teljesített 0,17 óra, és a 120. sorában rögzített, 2021. február 11. napján teljesített 1,43 óra kétszeresen került elszámolásra. A levont összegek az alperesi számítást elfogadva a következők. 2018. április 3. napján 9.533.- forint, 2020. szeptember 21. napján 167.- forint, 2021. január 08. napján 240.- forint, 2021. február 11. napján 2.019.- forint.

[146] Felperesek a levonásokat jogalap hiányában kérték mellőzni, az alperesi számításokat nem vitatták. A levonásokat a bíróság a [161], [163] bekezdések táblázataiban a Túlszolgálat megnevezésű oszlopban tüntette fel és levonta a felperesi követelésekből.

[147] A bíróság osztotta az alperes azon érvelését [47], hogy a munkaidőkereten felüli rendkívüli munkavégzésért megfizetett bérpótlékokat a kereseti követelésből le kell vonni, amennyiben a napi pihenőidőre eső rendkívüli munkavégzés bérpótléka munkaidőkereten felüli munkavégzést eredményez.

[148] A munkaidőkereten felül elrendelt rendkívüli munkavégzés kezdő és befejező időpontját a KSZ 40.§ 1. pontja szerint a munkaidő-beosztásban előre közölni kell a munkavállalóval, és a ténylegesen munkaidőkereten felül teljesült munkavégzésért jár díjazás. Az Mt. 93.§ szerint meghatározott, munkaidőkereten belül ledolgozandó kötelező havi órák és a ledolgozott havi keretórák száma az időkimutatási listákon havonta feltüntetésre került. A kettő különbözete adja az adott hónapban a munkaidőkereten felül teljesített rendkívüli munkavégzés mennyiségét.

[149] A felperesek által a munkaidőkereten felül teljesített munkavégzésre megfizetett bérpótlékok összege megállapítható a bérfizetési jegyzéken feltüntetett 1 órai pótlékalap (Ft), a túlóra alap mennyisége (óra) és a túlóra pótlék mértéke (%) szorzataként. Az időkimutatási lista a „Havi összesítő áttekintés” rovatban tünteti fel a havi munkaidőkeret mennyiségét (kötelező óra havi) és a ténylegesen ledolgozott munkaidőt (keretóra havi). A kettő különbözete az adott havi munkaidőkereten felüli rendkívüli munkavégzés mennyisége.

[150] A bíróság álláspontja szerint, amennyiben a felperesek olyan hónapban érvényesítettek igényt, amikor a teljesített munkavégzés már egyébként is meghaladta az adott havi munkaidőkeretet, és amelyre a rendkívüli munkavégzés pótlékát az alperes megfizette, úgy a ki nem adott napi pihenőidőben végzett (rendkívüli munkavégzésnek minősülő) munkaórák száma után járó bérpótlék összegét ezzel az összeggel csökkenteni kell.

[151] Felperesek jogi álláspontja szerint az Mt. 143.§ (2) bekezdés a) és b) pontja eltérő jogcímen rendelkezik a bérpótlék juttatásáról a munkaidő-beosztás szerinti napi munkaidőt meghaladóan elrendelt rendkívüli munkaidőben, illetve a munkaidőkereten felül végzett munka esetén. A bíróság ebben a kérdésben akként foglalt állást, hogy levonás nélkül a felperesi igény a KSZ 41.§ 4. pontja értelmében kétszeres elszámolást eredményezne, ezért a levonásnak a bíróság helyt adott.

[152] Az alperesi táblázatok közül a Követeléstábla a peresített időszakon belül éves és havi bontásban tartalmazta az alperes által az adott hónapban a munkaidőkereten felüli rendkívüli munkavégzés bérpótléka címén megfizetett összegeket és a számítási metodikát. Felperesek sem a számítást, sem az összegeket nem vitatták, a levonás mellőzését jogalap hiányában kérték. Alperes az I. rendű felperesnek mindösszesen 583.292.- forintot, II. rendű felperesnek mindösszesen 1.117.872.- forintot fizetett meg munkaidőkereten felül teljesített rendkívüli munkavégzésért. A fenti összegeket a bíróság éves és havi bontásban a [161], [163] bekezdések táblázataiban a Kereten felüli megnevezésű oszlopban tüntette fel és levonta a felperesek követeléséből.

[153] A bíróság a per fő tárgyát képező, a peresített időszakban a felperesi táblázatokban nevesített heti pihenőidők előtti utolsó munkavégzést követően ki nem adott napi pihenőidőre eső rendkívüli munkavégzés bérpótlék felperesi számítási módszerével kapcsolatban az alábbiakat állapította meg.

[154] Felperesek számítási módszere összességében megfelelt a Kúria precedensképes határozatában és a Kúria által azt követően, jelen perrel azonos jogkérdést tartalmazó egyedi munkaügyi pereket érintő felülvizsgálati eljárásokban, meghozott - a számítási módszer kiinduló pontjaira vonatkozóan elvi iránymutatást adó - határozataiban foglaltaknak. A heti pihenőidő és a szabadság kezdő időpontja a ténytábláknak és az időkimutatási listáknak megfelelően került megállapításra. A heti pihenőidő vagy a szabadság kezdő időpontjától visszafelé számítva kimutatásra került, hogy a 12 óra lakóhelyi pihenőidő + 30 perc utazási idő (érdekképviselési távollét esetében 0 perc), azaz a napi pihenőidő tartamába esett-e a ténytáblák és az időkimutatási listák szerinti tényleges felperesi munkavégzés. A munkavégzés időtartamából a KSZ Helyi Függelék II. fejezet 18.§ 1. pontja alapján arra az időtartamra irányadó munkaközi szünet levonásra került. Az így megkapott nettó tényleges munkavégzés óraszámára került felszorzásra a felperesek fizetési bérjegyzékében szereplő 1 órai pótlékalap összegével és az adott hónapra irányadóan a rendkívüli munkavégzés után járó bérpótlék mértékével. Felperesek a pótlék mértékét a KSZ 10. számú melléklet 11.§ alapján, az alperes által a tárgyévben már elrendelt és elszámolt rendkívüli munkavégzésre tekintettel vették figyelembe. A rendkívüli munkavégzés bérpótlékával már megfizetett munkaidőhöz hozzá adták a napi pihenőidőben végzett nettó munkaidő tartamát, és ennek megfelelően határozták meg a bérpótlék mértékét. Felperesek nem helyezték levonásba az alperes által

„megváltott heti pihenőidő”, túlszolgálat, munkaidőkereten felüli rendkívüli munkavégzés címén már megfizetett rendkívüli munkavégzés bérpótlékait.

[155] Az alperes érdemben nem vitatta a felperesei tényadatok valóságát, és számításait a felperesi számítási metodikának megfelelően készítette el. Alperes a peresített időszakban az adott évekre és így az adott hónapokra is irányadó bérpótlékok mértékét a felperesi számítással egyezően, illetve részben egyezően állapította meg. I. rendű felperes esetében: a 2018., 2021. évekre egyezően 150%, illetve 50% pótlékmértéket. A 2019-2020. évekre súlyozott átlagot alkalmazott. II. rendű felperes esetében: a 2018-2019-2020. évekre a felperesi számítással egyezően 150%, míg a 2021. évre 50% bérpótlékmértékkel számolt. A Súlyozott átlag alkalmazását azzal indokolta, hogy amennyiben egy igény sor bármely esetben kiesik a felperesi követelésből, a felperesi számítást borítja, az alperesi súlyozott átlaggal való számítás viszont rugalmasan kezeli. Ennek megfelelően, ha az adott évben már elszámolt és megfizetett rendkívüli munkavégzés pótléka elérte a 200 órát, akkor 150%-ot alkalmazott, ha a felperesi követeléssel együtt sem érte el a 200 órát, akkor 50%-ot, amikor viszont az elrendelt túlóra 200 óra alatt van, de a követeléssel együtt meghaladja a 200 órát, úgy a pótlékmérték 50-150% közé esik. Az I. rendű felperes a súlyozott átlaggal szemben a saját bérpótlékmérték-számítását kérte alkalmazni. Az alperesi számítást összecszerűségében nem vitatta. A felek a számítások helyességének megállapítására szakértő kirendelését nem kérték. A bíróság a bérpótlék mértékének számítása körében az I.r. felperesi érvelést fogadta el helytállónak, mely szerint az alperes által tárgyéven elrendelt rendkívüli munkavégzés óraszáma az irányadó, melyhez a felperesi követelések hozzáadódnak.

[156] Az alperes jogi érvelése szerint a felperesek részére az utazási normaidőt az általuk (tévesen) megjelölt KSZ 10. számú melléklet 18.§-a nem alapozza meg. A bíróság megállapította, hogy a helytelen hivatkozással ellentétben a helyi függelék 6. számú melléklet II. A) pontjában szabályozott, a munkahelyre történő utazási idő mértékével a felperesek, a mértéket tekintve, helyesen számoltak.

[157] Az alperes egyetlen esetben vitatta, hogy I. rendű felperes a számításai során a KSZ-től eltérő mértékű munkaközi szüneteket is feltüntetett: 2019.07.24. napján 32 percet vont le. I. rendű felperes a fenti esetben a KSZ-től eltérően, az abban meghatározott mértéket meghaladóan vonta le a munkaközi szünetek időtartamát, melyet azzal indokolt, hogy az I. rendű felperes által ténylegesen igénybe vett azon időtartamokat tüntette fel, melyek az időkimutatási listák adataival alátámaszthatók. Alperes ezzel szemben más számítást nem csatolt, így a bíróság elfogadta az I. rendű felperes számítását.

[158] A bíróság mindezek alapján megállapította, hogy a felperesek az összecszerűség körében a Kúria Mfv.IV.10.044/2024/6. számú határozatának megfelelően megjelölték a heti pihenőidők kezdetét, amelyet megelőzően az Mt. 104.§ (1) bekezdése szerinti egybefüggő napi pihenőidőt az alperes jogellenesen nem biztosította. Megjelölték az egybefüggő napi pihenőidő időtartamának kezdő és befejező időpontját. A ki nem adott napi pihenőidő tartamában végzett tényleges munkavégzésre az Mt. 143.§ (2) bekezdés a) pontja szerinti jogkövetkezményt alkalmazták, kimutatva a rendkívüli munkavégzés bérpótlékát.

[159] Felperesek a követeléseiket és a számításait a felperesi táblázatokban havonta nem összesítették, ugyanakkor a késedelmi kamatra vonatkozó igényt a havi esedékességhez igazították, így a követelések havi összege megállapítható volt.

[160] A bíróság az I. rendű felperesi követelésekből levont összegeket és a megítélt összegeket a [161] bekezdés szerinti táblázatban, a II. rendű felperesi követelésekből levont összegeket és a megítélt összegeket a [163] bekezdés szerinti táblázatban foglalta össze. A táblázatok, igazodva a felek bruttó összegekben megadott számításaihoz, bruttó összegeket tartalmaznak.

[161] A bíróság az I. rendű felperesi követelésekből levont összegeket és a megítélt összegeket az alábbiak szerint foglalta össze. A bíróság a levonások erejéig az adott naptári napokra, a táblázatokban havonta összesítve az adott hónapokra vonatkozó kereseti kérelmeket összegszerűségében részben elutasította. A megítélt összegeket egy összegben és havi bontásban is feltüntette az érdemi döntésben.

Év, hónap	Felpere s követelé se	Érdekk ép- viseleti távollét	Szabads ág	Túl- szolgálat	Kerete n felüli	Elévül t	Mvégz és hiány a	Levonás ok utáni követelé s
2018.04 .	119.706. -	--	--	--	14.523 .-	--	--	105.183. -
2018.05 .	66.512.	--	--	--	12.633 .-	--	--	53.879.-
2018.06 .	92.495.-	--	--	--	17.746 .-	--	--	74.749.-
2018.07 .	79.564.-	--	--	--	18.462 .-	--	--	61.102.-
2018.08 .	42.833.-	--	--	--	4.175.-	--	--	38.658.-
2018.09 .	106.908. -	--	--	--	10.904 .-	32.30 2.- [09.02 .]	--	63.702.-
2018.10 .	74.028.-	--	--	1.891.- [10.21.]	20.610 .-	12.52 4.- [10.05 .]	--	39.003.-
2018.11 .	53.320.-	--	--	--	18.183 .-	--	--	35.137.-
2018.12 .	118.692. -	--	10.528.- [12.19.]	--	108.16 6.-	--	--	0.- (-2)
Össze s n:	754.058. -	--	10.528.-	1.891.-	225.40 2.-	44.826 .-	--	471.413. -

						--		
2019.01 .	5.671.-	--	--	--	5.955.-	--	--	0.- (- 284)
2019.02 .	32.364.-	--	--	--	6.529.-	--	--	25.835.-
2019.03 .	97.333.-	--	--	--	20.698 .-	--	--	76.635.-
2019.04 .	102.418. -	--	--	--	21.006 .-	--	--	81.412.-
2019.05 .	103.677. -	--	--	--		--	--	103.677. -
2019.06 .	134.544. -	--	--	--	12.701 .-	--	--	121.843. -
2019.07 .	133.690. -	--	--	--	1.943.-	--	--	131.747. -
2019.08 .	22.901.-	--	11.968. - [08.14.]	--			--	10.933.-
2019.09 .	142.201. -	--	--	--	24.660 .-	--	--	117.541. -
2019.10 .	46.316.-	--	4.261.- [10.19.]	--	6.124.-	--	--	35.931.-
2019.11 .	103.355. -	--	--	--		--	--	103.355. -
2019.12 .	70.817.-	--	--	--	15.896 .-	--	--	54.921.-
Össze- n:	995.287. -	--	16.229.-	--	115.51 2.-		--	863.830. -
2020.01 .	81.794.-	--	3.273.- [01.04.]	11.091.- [01.29.]	5.443.-	--	--	61.987.-
2020.02 .	111.950. -	--	4.687.- [02.08.]	--	14.013 .-	--	--	93.250.-
2020.03 .	137.520. -	--	10.840. - [03.23.]	--	7.341.-	--	--	119.339. -
2020.04 .	106.649. -	--	12.862. - [04.26.]	--	22.088 .-	--	--	71.699.-
2020.05 .	202.574. -	--	14.812. - [05.31.]	--	35.125 .-	37.950 .- [05.03 .]	--	114.687. -

2020.06 .	115.605. -	--		--	--	--	--	115.605. -
2020.07 .	51.650.-	--	13.597.- [07.14.]	--	4.402.-	--	--	33.651.-
2020.08 .	105.449. -	--	--	--	26.163 .-	--	--	79.286.-
2020.09 .	125.384. -	--	--	--	33.341 .-	--	--	92.043.-
2020.10 .	129.568. -	--	--	--	--	27.249 .- [10.23 .]	--	102.319. -
2020.11 .	--	--	--	--	--	--	--	--
2020.12 .	71.180.-	--	10.840.- [12.06.]	--	20.114. -	--	--	40.226.-
Össze- n:	1.239.32 3.-	--	70.911.-	11.091.-	168.03 0.-	65.199 .-	--	924.092. -
2021.01 .	53.711.-	--	--	--	35.663 .-	13.25 0.- [01.02 .]	--	4.798.-
2021.02 .	26.749.-	--	---	21.950.- [02.25.]	19.200 .-	--	--	0.- (- 14.401)
2021.03 .	30.111.-	--	1.590.- [03.03.]	4.886.- [03.05.]	19.489 .-	--	--	4.146.-
Össz:	110.571. -	--	1.590.-	26.836.-	74.352 .-	13.250 .-	--	8.944.-
Mindös sz:	3.099.23 9.-							2.268.27 9.-

[162] A bíróság a [161] bekezdés szerinti táblázatban részletezett levonásokat követően az I. rendű felperes keresetét 2.268.279.- forint összegben megalapozottnak találta, míg ezt meghaladóan a (3.099.239.-Ft – 2.268.279.-Ft különbözetére) 830.960.- forint összegre a keresetet elutasította.

[163] A bíróság a II. rendű felperesi követelésekből levont összegeket és a megítélt összegeket az alábbiak szerint foglalta össze. A bíróság a levonások erejéig az adott naptári napokra, a táblázatokban havonta összesítve az adott hónapokra vonatkozó kereseti

kérelmeket összecszerűségében részben elutasította. A megítélt összegeket egy összegben és havi bontásban is feltüntette az érdemi döntésben.

Év, hónap	Felpere s követelé se	Érdekk ép- viseleti távollét	Szabads ág	Túl- szolgálat	Kerete n felüli	Elévü lt	Mvégz és hiány a	Levonás ok utáni követelé s
2018.04 .	112.393. -	--	--	9.533.- [04.03.]	22.641 .-	37.08 9.- [04.28 .]	--	43.130.-
2018.05 .	111.929. -	--	--	--	6.016.-	--	--	105.913. -
2018.06 .	73.760.-	--	--	--	12.165 .-	--	--	61.595.-
2018.07 .	86.866.-	--	9.843.- [07.02.]	--	17.299 .-	--	--	59.724.-
2018.08 .	102.431. -	--	5.294.- [08.01.]	--	63.081 .-	--	--	34.056.-
2018.09 .	97.647.-	--	--	--	37.643 .-	--	--	60.004.-
2018.10 .	40.559.-	--	10.066.- [10.04.]	--	23.958 .-	--	--	6.535.-
2018.11 .	19.757.-	--	--	--	19.757 .-	--	--	0.-
2018.12 .	117.054. -	--			63.013 .-	--	--	54.041
Össze s:	762.396. -	--	25.203.-	9.533.-	265.57 3.-	37.08 9.-	--	424.998. -
2019.01 .	127.426. -	--	--	--	18.030 .-	--	--	109.396. -
2019.02 .	136.757. -	--	--	--	17.228 .-	--	--	119.529. -
2019.03 .	118.377. -	--	15.950. - [03.21.]	--	21.142 .-	--	--	81.285.-
2019.04 .	186.204. -	--	--	--	25.609 .-	--	--	160.595. -
2019.05 .	91.686.-	--	28.777.- [05.13.] [05.21.]	--	9.209.-	--	--	53.700.-
2019.06 .	97.434.-	--	--	--	24.374 .-	--	--	73.060.-

2019.07 .	111.344. -	--	--	--	9.991.-	--	--	101.353. -
2019.08 .	78.704.-	--	--	--	25.230 .-	--	--	53.474.-
2019.09 .	72.859.-	--	--	--	56.046 .-	--	--	16.813.-
2019.10 .	118.070. -	--	--	--	50.861 .-	--	--	67.209.-
2019.11 .	197.969. -	--	--	--	85.854 .-	--	--	112.115. -
2019.12 .	204.510. -	--	--	--	157.30 3.-	--	--	47.207.-
Össze- n:	1.541.34 0.-	--	44.727.-	--	500.87 7.-	--	--	995.736. -
2020.01 .	141.044. -	--	--	--	1.784.-	--	--	139.260. -
2020.02 .	111.466. -	--	--	--	11.518. -	--	--	99.948.-
2020.03 .	64.598.-	--	--	--	10.908 .-	--	--	53.690.-
2020.04 .	138.811. -	--	12.915. - [04.14.]	--	5.660.-	--	--	120.236. -
2020.05 .	150.668. -	--	--	--	23.601 .-	--	--	127.067. -
2020.06 .	89.129.-	--	--	--	29.710 .-	--	--	59.419.-
2020.07 .	141.768. -	--	10.752. - [07.07.]		20.511. -	--	--	110.505. -
2020.08 .	119.924. -	--	15.753. - [08.05.]	--	19.437 .-	--	--	84.734.-
2020.09 .	167.229. -	--	--	167.- [09.21.]	26.204 .-	--	--	140.858. -
2020.10 .	177.170. -	--	--	--	66.147 .-	--	--	111.023. -
2020.11 .	62.592.-	--	--	--	58.197 .-	--	--	4.395.-
2020.12 .	85.000.-	--	5.197.- [12.31.]	--	50.418 .-	--	--	29.385.-
Össze- n:	1.449.39 9.-	--	44.617.-	167.-	324.09 5.-	--	--	1.080.52 0.-
			--	--	--	--	--	
2021.01 .	45.069.-	--	--	240.- [01.08.]	17.950 .-	--	--	26.879.-

2021.02.	51.915.-	--	--	2.019.- [02.11.]	2.795.-	--	--	47.101.-
2021.03.	18.285.-	--	--		6.583.-	--	--	11.702.-
Összesen:	115.269.-	--	--	2.259.-	27.328.-	--	--	85.682.-
Mindösszesen:	3.868.404.-							2.586.936.-

[164] A bíróság a [163] bekezdés szerinti táblázatban részletezett levonásokat követően a II. rendű felperes keresetét 2.586.936.- forint összegben megalapozottnak találta, míg ezt meghaladóan a fennmaradó (3.868.404.-Ft – 2.586.936.-Ft különbözetére) 1.281.468.- forint összegre a keresetet elutasította.

[165] A bíróság a késedelmi kamatok megfizetésének kezdő időpontjait a felperesek keresetével egyezően állapította meg, melyek az egyes megítélt összegek esedékességének időpontjához (az Mt. 157.§ (1) bekezdése szerint a tárgyhót követő 10. nap) igazodnak. Alperes a rendelkező részben foglaltak szerinti kamatmértéket az Mt. 31.§-a által felhívott Ptk. 6:47.§ (1)-(2) és (4) bekezdései alapján köteles megfizetni.

[166] Az ügyvédi munkadíj perköltséget a bíróság a pernyertesség-pervesztesség arányában, a Pp. 82. § (2) bekezdése és a Pp. 83.§ (2) bekezdése figyelembevételével állapította meg azzal, hogy a felek részére a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3.§ (6) bekezdése alapján a (2) bekezdésben foglaltaktól eltérően azonos magasabb összegben, 7,5%-ban állapította meg - figyelemmel a perbeli ténykérdések és jogkérdések összetettségére - azzal, hogy a felperesi jogi képviselő ÁFA-körbe tartozik.

[167] Az I. rendű felperes 2.268.279.-Ft erejéig, a II. rendű felperes 2.586.936.-Ft erejéig pernyertes lett, ezért az alperes köteles megfizetni ezen összegek után az I. rendű felperesnek 170.121.- forint + ÁFA, a II. rendű felperesnek 194.020.- forint + ÁFA ügyvédi perköltséget. Az I. rendű felperes 830.960.-Ft erejéig, a II. rendű felperes 1.281.468.-Ft erejéig pervesztéses lett, ezért az alperesnek kötelesek személyenként megfizetni ezen összegek után I. rendű felperes 62.322.- forint, II. rendű felperes 96.110.- forint ügyvédi perköltséget.

[168] Alperes a 2.268.279.-Ft + 2.586.936.-Ft összegei után a Pp. 102.§ (1) bekezdése alapján köteles az államnak megfizetni az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 42. § (1) bekezdés a) pontja szerinti 291.313.- forint eljárási kereseti illetéket. A 830.960.-Ft + 1.281.468.-Ft összegek utáni, az Itv. 42. § (1) bekezdés a) pontja szerinti, 126.746.- forint eljárási kereseti illeték az I-II. rendű felperesek munkavállalói költségkedvezményére tekintettel az állam terhén marad a Pp. 102.§ (1) bekezdése alapján.

[169] A Pp. 347.§ alapján az ítélet elleni fellebbezési szándékot az ítélet kihirdetésekor jelen lévő mindkét fél jogi képviselője bejelentette, ezért az ítéletet a bíróság részletes indokolással foglalta írásba.

[170] A bíróság tájékoztatja az alperest, hogy az illeték megfizetésére az Itv. 78. § (4) bekezdésében előírt 60 napos határidő a határozat jogerőre emelkedése napjától kezdődik [Pp. 358. § (3)-(6) bekezdés]. Az illetéknek a Nemzeti Adó- és Vámhivatal részére történő megfizetése során közleményként fel kell tüntetni a Balassagyarmati Törvényszéket, mint az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot **(1.M.70.069/2024.)**, valamint a fizetésre kötelezett alperes adóazonosítási számát [30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés e) pont].

[171] A fellebbezés lehetőségét a Pp. 365. § (2) bekezdés a) pontja és a (6) bekezdés biztosítja. A fellebbezés előterjesztésével kapcsolatos tájékoztatás a Pp. 376. § (1)-(2) bekezdésein alapul.

[172] A bíróság a Pp. 346. § (7) bekezdése alapján rögzíti, hogy az ülnökök a távollétük miatt voltak akadályoztatva az aláírásban és ezért került sor a tanács elnöke által az ítélet jegyzésére.

Balassagyarmat, 2025. december 10.

Dr. Virágos Zoltán s.k.
bíró, a tanács elnöke
az aláírásukban akadályozott ülnökök helyett is

Szabó Tiborné s.k.
ülnök
Szoó Irén s.k.
ülnök